

Naši občani so se s starimi mopedi odpravili po bivši Jugoslaviji, po Sloveniji pa s kolesom.

MoPZ Markovci je pripravil koncert ob 50-letnici ansambla Toneta Kmetca. Odziv publike je bil izjemen.

Turistična društva objezerskih krajev Slovenije so bila nad našo občino in pokrajino navdušena.

Osrednja prireditev ob 15. občinskem prazniku

Letošnja osrednja prireditev ob občinskem prazniku je potekala na godovni dan zavetnika sv. Marka, v petek, 25. aprila, v večnamenski dvorani v Markovcih. Številne prireditve v okviru praznika, tako gasilske, športne kot kulturne, so se zvrstile v kar treh tednih, krona praznovanja pa sta vsekakor bili osrednja občinska prireditev ter Markova nedelja.

Kot vsako leto, so v uvod prireditvi nebo tudi letos preleteli zmajarji iz Zmajarskega kluba Lastovka, prihod obiskovalcev pa je pospremila glasba domače godbe na pihala. Za vsebino programa osrednje prireditve je poskrbel Daniel Tement, dirigent Komornega zbora Kor. Z lepo besedo sta prireditev povezali sestri Maja in Mojca Kostanjevec, poleg osrednjega govornika prireditve, župana Milana Gabrovca, ki je navedel opravljena dela v preteklem letu in občankam ter občanom čestital ob prazniku, pa so v programu sodelovali tudi godbeniki naše občine, Komorni zbor Kor, Moški pevski zbor »Anton-Jože Štrafela«, Mešani cerkveni pevski zbor sv. Marko in Hišni ansambel Društva upokojencev.

Po slavnostnem nagovoru je župan Milan Gabrovec podelil tri občinska odlikovanja; ena izmed teh je bila prejemniku izročena naknadno. Plaketo Občine Markovci je prejel Milan Meznarič iz Stojncev, uspešen kmetovalec, dolgoletni član gasilske organizacije in Pihalne godbe Markovci. Pobudo za občinsko odlikovanje je podal občinski odbor SLS in v utemeljitvi med drugim zapisal sledeče: »Je zelo uspešen kmetovalec in se trudi znanje prenašati na mlajši rod. Je v komisiji za komasacijo na našem področju. Kot mlad se je zelo izkazal že v šoli in služenju vojaškega roka. Še preden smo postali samostojna občina, je uspešno sodeloval in delal s krajevno skupnostjo. Vso pohvalo pa si zasluži tudi zato, ker je pred dvema letoma v kuhinjskem požaru sosede rešil njeno življenje in imetje.« Prav tako je plaketo Občine Markovci posthumno prejel Tone Kmetec. Njegov predlog je podalo KD »Alojz Štrafela« Markovci. Zapisali so sledeče: »Tone se je s harmoniko srečal že v rosnih mladosti, prvo so mu kupili, ko je bil star 14 let. Sprva je igral na hišni zabavi, pozneje pa že na kakšni poroki. S svojim ansamblom

LIST IZ MARKOVCEV

ISSN 1580-3554

Glasilno občine Markovci

Leto 15, številka 2, junij 2014

Foto: PM

Prejemnika plakete Občine Markovci Milan Meznarič in Marija Kmetec (posthumno jo je prejel Tone Kmetec) v družbi župana Milana Gabrovca na osrednji prireditvi ob 15. občinskem prazniku, ki je bila 25. aprila 2014.

Foto: PM

Slavnostni govornik

je razveseljeval ljubitelje domače glasbe polnih štirideset let. Večkrat so se odpravili tudi na gostovanje v tuje države, tudi v ZDA in Kanado. V vseh letih delovanja so posneli številne skladbe; nekaj je takšnih, ki so skoraj že ponarodele (Mamica je kakor zarja; Ljubica, lahko noč; Bleda luna; Po štajerski deželi; Mami, oj,

mami in številne druge.« Svoje razmišljanje pa člani dopolnjuje s stavkom: »Ponosni smo lahko, da je bil Tone naš občan in prav je, da se mu poklonimo s priznanjem.«

Prejemnik listine Občine Markovci je letos Milan Majer iz Bukovcev. Slavnostne podelitve se zaradi opravičenih razlogov ni udeležil, listino pa prejel 4. junija na izredni seji. Predlog za odlikovanje je podal občinski odbor SLS. »Milan je že več kot 20 let uspešen samostojni podjetnik, postal je tudi predsednik sklada za izobraževanje pri samostojnih podjetnikih. Že vrsto let deluje v lokalni samoupravi, na področju civilne zaščite in v gasilski organizaciji. Za seboj ima že mesto predsednika in poveljnika in mnogo drugih organov, ki delujejo na bazi operative in poveljstva. Svoje znanje in delo je pokazal ob zadnjih poplavih, kjer je zbrano, odgovorno in sočutno deloval in pomagal vsem prizadetim. Že drugi mandat pa je tudi svetnik občine Markovci.« V programu prireditve je Turistično društvo občine Markovci je podelilo priznanja za najlepše urejene hiše, domačije,

Foto: PM

Milan Majer je listino prejel na izredni seji.

podelili pa so tudi priznanje za najlepše urejen čebelnjak v občini. V imenu županov in ostalih povabljenih gostov je zbrane nagovoril župan občine Dornava, gospod Rajko Janžekovič, jim čestital ter zaželel mirno jesen in mnogo razumevanja med občani. Po uradnem delu je bila v dvorani pogostitev za vse prisotne, za katero so poskrbeli različna društva naše občine, zbrani pa so se lahko zavrteli ob zvokih Ansambla Sorodniki, Karavan's in Yesterday.

Alenka Rožanc in Patricija Majcen

Foto: PM

Nastopajoči na občinski prireditvi

Pogovor z županom

Občina Markovci beleži že 16 let uspešnega razvoja. 25. aprila smo praznovali 15. občinski praznik. Po zaključenem praznovanju smo k pogovoru povabili župana Milana Gabrovca.

Kako ocenjujete letošnje praznovanje?

Župan M. Gabrovec: »Vsako praznovanje je lepo, še posebej, če imaš razlog za to. Mislim, da ga občanke in občani imamo. Z zadovoljen sem z letošnjim praznovanjem, saj se je v enem mesecu zvrstilo veliko kulturnih, športnih, gasilskih in drugih prireditev. Tudi osrednja občinska prireditev je bila zadovoljivo obiskana.«

Občinski praznik je običajno tisti čas, ko naredimo obračun dela. Kaj si v občini Markovci štejete kot največji uspeh zadnjega obdobja?

Župan M. Gabrovec: »Veliko je projektov, ki so zelo pomembni za našo občino. Največji uspeh zanjega časa je zagotovo izgradnja vrtca, saj smo s tem pridobili devetoddelčni vrtec, v katerem je dovolj prostora za vse malčke iz naše občine.«

Gradnja kanalizacije se približuje h koncu. Koliko sredstev za gradnjo sistema ste uspeli pridobiti iz evropskih in državnih virov? Kolikšna je vrednost izgradnje?

Župan M. Gabrovec: »Večino del je opravljenih, nekatere ceste smo že pričeli pripravljati za asfaltno prevleko. Nekoliko se bo zavleklo v Stojncih, saj moramo v dolžini 900 metrov zamenjati popolnoma dotrajano vodovodno cev in prestaviti kapelo. Verjamem, da so vsakdanje poti ob trasi gradnje precej otežene, zato prosim vse občanke in občane za veliko mero strpnosti in se opravičujem, če vedno ne gre tako, kot smo si zamislili. Vrednost investicije znaša 3.122.879,91 €. Projekt bo financiran v treh letih, od tega bodo sredstva kohezijskega

sklada v višini 1.797.410,32 €, nacionalna udeležba 317.190,25 €, ostalo pa je strošek občine. Za celotni projekt smo dobili 85 % sofinancerskih sredstev, vsi odseki pa niso sofinancirani in jih moramo zgraditi z lastnimi sredstvi.

Ponovno smo se prijaviли tudi na razpis za izgradnjo kanalizacije v Novi vasi in čakamo na rezultate, saj bi z uspehom na tem razpisu začeli z gradnjo kanalizacije še pred jesenjo in jo verjetno do zime končali. Vrednost izgradnje je okrog 2,5 milijona evrov.«

Stanje markovske lagune je vse slabše, sanacija pa vedno bolj oddaljena. Kako napreduje zadeva?

Župan M. Gabrovec: »V zadnjih letih sem sklical kar nekaj sestankov in tiskovnih konferenc in poskušal vse, da bi se sanacija markovske lagune končno začela, vendar mi do danes ni uspelo. V ponedeljek, 23. junija, sem ponovno sklical tiskovno konferenco, na kateri sem javnost seznanil, da bom ovadil krivce za nastanek lagune, kar sem napovedal kakšno leto nazaj. Upam, da bodo organi pregona uspeli najti krivca ali krivce, ki bodo nato morali urediti tako dolgo pričakovano sanacijo lagune.«

Pred kratkim je bilo ocenjevanje mostov v Sloveniji. Most čez dravski kanal med Markovci in Bukovci je dobil oceno dve. Kaj lahko sklepamo občani, ki se vsakodnevno vozimo čezenj? Glede na dotrajanost bodo najverjetneje potrebne sanacije. V kateri lasti sploh je in kdo bo nosil stroške?

Župan M. Gabrovec: »Občani lahko glede na oceno sklepamo, da je most v slabem stanju in ga bo treba popraviti. Most in cesta med Markovci in Bukovci je v upravljanju in lasti DRSC (Direkcije republike Slovenije za ceste) in mora sanacijo plačati država.«

Infrastruktura je urejena, občani pa še vedno pogrešajo otroška igrala, dom upoko-jencev itd.

Župan M. Gabrovec: »Veliko stvari, ki se jih gradi po vaseh, predlagam sam, veliko pa vaški odbori. Z roko v roki poskušamo narediti čim več na tem področju. Otroška igrala so pomembna v vaških središčih, kjer se zbira več ljudi. Nekaj igral je že bilo nabavljenih, niso pa še postavljena. Moram povedati, da v vsaki vasi postorimo kaj pomembnega, od nakupa otroških igral, gradnje vaškega doma, sanacije objektov po poplavih ali napakah projektantov do obnove ali predavitve kapele. V Strategiji razvoja občine Markovci od leta 2014 do leta 2030, ki je tik pred izzidom, bo zajetih veliko projektov, tudi dom upoko-jencev oziroma dnevni center z varovanimi stanovanji.«

Potrdili ste drugi rebalans proračuna, vendar so se sredstva porazdelila – kako?

Župan M. Gabrovec: »Rebalans se vedno naredi takrat, ko na kakšni postavki zmanjka denarja, na drugih pa ostane ali pa se ve, da se bo projekt začel izvajati kasneje, kot je bilo predvideno. Sredstva so bila porazdeljena za menjavo vodovodnih cevi v Stojncih, predstavitev kapele v Stojncih ter za izgradnjo večnamenskega centra Sobetinci, nakup otroških igral v Bukovcih ter kolesarsko stezo v Vopošnici.«

Kako pa je z obrtno cono Novi Jork – so zemljišča že prodana?

Župan M. Gabrovec: »Vsa zemljišča v obrtni coni Novi jork so prodana. Na dveh sta že zrasla objekta. Tretjemu, ki je kupil okrog hektar veliko parcelo, je bilo pred kakšnim tednom izdano gradbeno dovoljenje, drugi so v pridobivanju gradbenih dovoljenj. Ko bodo vsi omenjeni začeli poslovati, bo v obrtni coni od 100 do 150 novih delovnih mest. Tukaj je potrebno povedati, da je manjša parcela v postopku odkupa s Telekomom Slovenije. Po več mojih pozivih, da je njihov telefonski signal mobilni omrežja zelo slab, bodo v kratkem zgradili nov od-

dajnik, ki bo popravil delovanje telefonov v obrtni coni, v Novi vasi, v delu Bukovcev in delu Stojncev.«

Kakšno je zanimanje za neprofitna stanovanja v poslovno-stanovanjskem objektu? So še na voljo?

Župan M. Gabrovec: »Občina Markovci je lastnik le enega neprofitnega stanovanja, ki je še na voljo.«

Še dobre tri mesece je do lokalnih volitev. To pomeni, da se zaključuje vaš prvi mandat. Na občinskem prazniku omenili ponovno kandidacijo. Še velja, boste ponovno kandidirali za funkcijo župana?

Župan M. Gabrovec: »Ja, še velja. Ponovno bom kandidiral za župana občine Markovci, saj mislim, da smo v iztekajočem mandatu delali dobro in vlagali v projekte, ki prinašajo dodano vrednost.«

Kakšni so načrti najprej do zaključka vašega mandata?

Župan M. Gabrovec: »Do zaključka mandata si želim, da večino projektov, ki so v teku, zaključimo, če pa bo mogoče in če bomo uspešni na kakšnem razpisu, pa bomo začeli s še kakšnim. Želim si, da predvolilna kampanja mine v čim bolj kulturnem vzdušju.«

Kaj pa delo v morebitnem prihodnjem mandatu?

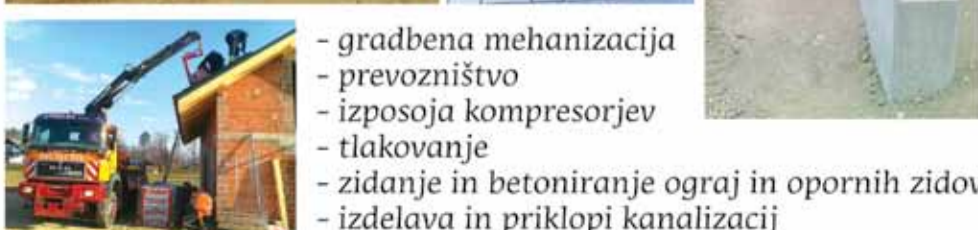
Župan M. Gabrovec: »Veliko je potrebno storiti novega, veliko pa je stvari, ki bo jih potrebno začeti sanirati, ker so dotrajane. Mogoče je na mestu, da povem, da smo uresničili skoraj vse projekte, ki sem si jih začrtal v začetku mandata. V naslednjem mandatu (če bom izvoljen) bi želel uresničiti manjši dom upoko-jencev z dnevnim centrom in varovanimi stanovanji, prestaviti športni objekt ŠD Markovci in urediti vaški trg, dokončati kanalizacijo na področju celotne občine, dokončati projekt kolesarskih poti na obeh glavnih cestah (Ptuj–Borl in Ptuj–Ormož), nameniti bistveno več za razvoj obrtništva in podjetništva ter kmetijstva itd.«

PM

Janko STRELEC

Stojnci 122, 2281 Markovci
TEL.: 02/ 766 37 71, GSM: 041 651 521

- gradbena mehanizacija
- prevoznništvo
- izposoja kompresorjev
- tlakanje
- zidanje in betoniranje ograj in opornih zidov
- izdelava in priklopi kanalizacij

PIREDITVE v občini Markovci V JULIJU IN AVGUSTU (podatki povzeti po spletni strani Občine Markovci in ostalih medijskih kanalih)

SOBOTA IN NEDELJA, 28. IN 29. JUNIJ 2014

Košnja na star način, 7. srečanje Novih vasi Slovenije, 6. srečanje konjenikov ter nove in starodobne kmetijske mehanizacije

v soboto, 28. 6. 2014:

- ob 6. uri: košnja
- ob 11. uri: srečanje Novih vasi Slovenije
- ob 12. uri: pozdrav gostov in kulturni program
- ob 13. uri: vaške igre
- ob 17. uri: zabava pod šotorom z ansamblom Katrea

v nedeljo, 29. 6. 2014:

- ob 10. uri: maša za blagoslov sv. Izidorja (cerkev sv. Marka)
- ob 13. uri: zbor gostov, kulturni program
- ob 14. uri: povorka konjenikov, nove in starodobne kmetijske mehanizacije
- ob 16. uri: zabava pod šotorom z ansamblom Navihanke

SOBOTA, 28. JUNIJ 2014

30. let PGD Prvenci-Strelci in 18. Dan gasilcev OGZ Ptuj

- od 15:30 do 16. ure: sprejem gostov
- ob 16:15: mimohod gasilcev, nagovor, kulturni program in podelitev državnih gasilskih odlikovanj

Po končanem uradnem delu zabava z ansamblom Zreška pomlad.

SOBOTA, 5. JULIJ 2014:

Od setve do peke, žetev v Prvencih ob 14. uri

NEDELJA, 6. JULIJ 2014:

Vaške igre v Bukovcih

SOBOTA IN NEDELJA, 12. IN 13. JULIJ 2014

Otvoritev medgeneracijskega centra Stojnci, vaški turnir v malem nogometu

SOBOTA, 26. JULIJ 2014

Aninska noč z ansamblom Donačka, Stojnci pri gasilskem domu

OD TORKA DO NEDELJE, 19.–24. AVGUST 2014

6. mladinski glasbeni tabor *Poj z menoj* v organizaciji KUD-a Markovski zvon v Markovcih; v soboto, 23. avgusta 2014 - zaključni koncert udeležencev tabora, dvorana ZAF centra

OD ČETRTRKA DO NEDELJE, 22.–24. AVGUST 2014

Mladinski gasilski tabor OGZ Ptuj v Spuhlji

SOBOTA, 30. AVGUST 2014

Nogometni turnir na travi, športni park Prvenci

NEDELJA, 7. SEPTEMBER 2014

Streljanje na glinaste golobe ob 10. uri, memorial Janka Rožmarina, lovski dom Sobetinci

Turistična društva objezerskih krajev Slovenije navdušena nad našo občino

Foto: arhiv društva

Goste smo popeljali tudi v Zabovce, kjer so se sprehodili po kroni Ptujskega jezera.

Zadnjo soboto v maju smo člani Turističnega društva organizirali 19. srečanje objezerskih krajev Slovenije. Priprave so se pričele že pred nekaj meseci, ko smo s predstavniki Turistične zveze Slovenije (TZS) določili traso, po kateri smo popeljali naše goste in potek dogajanja čez dan.

Ko je za naše društvo napočil »dan D«, smo že zgodaj zjutraj nestrpno čakali prve goste. Članice društva podeželskih žena (DPŽ) so poskrbele, da nihče ni ostal lačen. Pripravile so ocirkovko, obložene kruhke, sireke in slanike. Goste, ki so se nam pridružili prvi, je pričakala Godba na pihala občine Markovci. Obiskovalci so se v dveh skupinah odpravili na pohod po delu naše občine. Ogledali so si čebelnjak, kjer so jih pričakali čebelarji, Hišni ansambel Društva upokojencev in članice DPŽ. Pot so nadaljevali skozi del Nove vasi do zapornic v Markovcih in nato po kroni jezera do ribnika pri športnem parku Zabovci. Od

tam so si v manjših skupinah odšli ogledat tudi Mlin Korošec, nad katerim so bili navdušeni. Pri ribniku v Zabovcih so skupino pričakali člani KD Franceta Prešerna Videm, sekcija Ljudski godci in članice DPŽ. Spremljevalci so jih od tam pospremili nazaj v večnamensko dvorano Markovci. Druga skupina je opravila enako pot, le da v obratni smeri. Na poti so jih presenetili »furmani« iz Konjeniškega kluba Nova vas, ki so jih cele tri ure vozili po omenjeni trasi. Zaradi velikega števila pohodnikov so nam v veliko pomoč bili tudi gasilci iz društev Markovci, Bukovci, Nova vas, Stojnci in Prvenci-Strelci in Avto moto društvo Markovci, ki so skrbeli za prevažanje ljudi do končnih točk na pohodu, za usmerjanje avtobusov ob prihodu ter za varnost vseh nas na samem dogodku. Goste so presenetili še starodobniki z mopedi (Društvo moped Bukovci), traktorji in BCS kosilnicami (KK Nova vas). Po okusnem kosilu, ki so ga pripravili naši člani, članice DPŽ

Osnovno vodilo okrogle mize je bilo *Trajnostni razvoj porečja reke Drave. Vsa zakonodaja, ki je vezana na upravljanje in plovnost voda, se mora v čim krajšem času urediti na nivoju celotne države in uskladiti z lokalnimi in regionalnimi interesi. V projektu sanacije laguna Šturmovci se javno pozove vse odgovorne in soodgovorne k takojšnjim in trajnostnim rešitvam z določenimi cilji.*

TZS in Skupnost objezerskih krajev podpirata realizacijo projekta Sanacija lagune Šturmovci s ciljem:

- zmanjšati tveganje za zdravje,
- preprečiti nadaljnje širjenje neugodnih vonjav,
- preprečiti nadaljnja onesnaževanja dela podtalnice krajinskega parka,
- varnejšo oskrbo s pitno vodo,
- omogočiti razvoj različnih razvojnih aktivnosti, tudi na področju turizma.

in člani KD Bukovci, sekcija »krampirači« so nas v dvorani pozdravili Peter Misja, predsednik TZS, Milan Gabrovec, župan občine Markovci in Marjan Kardinar, predsednik skupnosti objezerskih krajev in župan občine Dobrovnik. Predstavili smo zaključek okrogle mize na temo *Trajnostni razvoj porečja reke Drave*. Ta je potekala v poročni dvorani občine Markovci. Predstavili so se člani Folklornega

društva »Anton-Jože Štrafela« Markovci, mlad harmonikar Anej Florjanič in ostala društva, ki smo jih gostili. Bilo jih je kar 16. Pozno popoldne smo jim pripravili športne igre, ob katerih smo se od srca nasmejali, najboljšim trem pa podelili nagrade, ki so jih prispevali Ptujka klet, podjetje Vepos in Špic market Tuš. Največje navdušenje so s svojim ubranim petjem kot zadnji nastopajoči poželi orah iz Kulturnega društva »Alojz Štrafela« Markovci.

Obiskovalci so bili navdušeni nad lepoto naše občine, »zelenim jezerom« – našimi polji, urejenostjo okolice in nad veličastnostjo cerkve, ki jo je predstavil domači župnik gospod Janez Maučec. Da nam je organizacija uspela, smo ugotovili po odzvih naših gostov. Vse to nam ne bi uspelo brez pomoči že omenjenih društev ter Občine Markovci in OŠ Markovci. Z organizacijo tega dogodka smo dokazali, da društva znamo stopiti skupaj in si pomagati, brez da bi za to zahtevali plačilo. Vsem iz srca hvala.

Zahvaljujemo se tudi ostalim sponzorjem, ki so nam materialno ali finančno pomagali soustvariti dogodek: LAS bogastvo podeželja ob Dravi in Slovenskih goricah, Perutnina Ptuj d.o.o., Gastro Ptuj d.o.o., Spirala d.o.o., Mlin Korošec, Cvetličarna Rožmarin, Turistična agencija Sonček, Mizarstvo Forštnarič, Trgovina Njegač d.o.o., Sebastijan Strmšek s.p., Janko Petrovič s.p. in Turistična kmetija Kozarčan.

Foto: arhiv društva

Dogajanje v večnamenski dvorani v Markovcih

Marija Forštnarič, predsednica TD

Prva občinska revija pevskih zborov in godbenikov

Na cvetno nedeljo, 13. aprila, je Kulturno-umetniško društvo Markovski zvon organiziralo prvo občinsko revijo, na kateri se je predstavilo kar šest pevskih zborov naše občine in godba na pihala. Ob koncu programa so prvič skupaj izvedli sedaj že »markovsko himno« skladatelja Daniela Tementa, Markovska, ki jo je za instrumentalno spremljavo priredil dirigent markovske godbe Peter Gojkošek.

Pevska kultura ima v Markovcih bogato tradicijo. Zborovsko petje je vselej povezovalo ljudi različnih poklicev in interesov. Lepa pesem, iz srca zapeta, daje okolju moč, iz katerega je zrasla. Moč in volja pevka in pevcev naše občine jih vodi v kvalitetno preživljanje prostega časa, s tem pa v sooblikovanje zborovske dejavnosti. Slednje v naši občini oblikujejo naslednji zborovski sestavi: Komorni zbor Kor, Komorni zbor Glasis, Mešani cerkveni pevski zbor sv. Marko, Mešani pevski zbor Klasiko, Moški pevski zbor KD »Anton-Jože Štrafela« Markovci in Ženski pevski zbor Florina. Koncert, ki je bil v dvorani gasilskega doma v Stojncih, je bil namenjen srečanju zborovskih pevka in pevcev naše občine s predstavitvijo programa za območno revijo Večerna pesem, ki je vselej pokazatelj kakovosti in nivoja delovanja zbora. Ta je bila v soboto, 26. aprila, v Gimnaziji Ptuj. Udeležili so se je štirje zbori, en zbor pa se je prestavil na reviji malih pevskih skupin v torek, 15. aprila. Koncert je bil torej dobra generalna pred ocenjevalnim nastopom, hkrati pa prijeten zaključek drugega aprilskega tedna. In kot se je izkazalo, se je »vaja« splačala. Komorni zbor Kor, Komorni zbor Glasis in Mešani cerkveni pevski zbor sv. Marko so bili namreč po razporeditvi zborov po kvali-

teti na tri ravni in po mnenju ocenjevalke območne revije Danice Pirečnik uvrščeni na regionalni nivo, kar pomeni, da so bili predlagani za udeležbo na regionalnih prireditvah, tekmovanjih, tematskih koncertih Sozvočenja ter regionalnih revijah malih pevskih skupin, okteto in nonetov. Na omenjeno raven so bili uvrščeni štirje zbori, od tega trije iz Markovcev, vsi ostali pa na območno raven. Na državno raven se ni uvrstila nobena od zasedb, ki se je predstavila na območni reviji.

Tudi Pihalna godba Markovci se je udeležila regijskega srečanja godb konec maja na Spodnji Polskavi in prejela pohvale ocenjevalca: »Bravo, ste godba, ki je na tem področju prikazala največ (korakanje, op. a.) in želim, da nadaljujete z delom na tem področju tudi v prihodnje. /.../. Lep začetek koncerta, godbeniki so lepo sledili dirigentu, lepa spremljava rogov v nadaljevanju pri drugi skladbi /.../. Sam program je bil skoraj prezahteven glede na pogoje, v katerih ste ga izvajali. Lepo ste našli tudi stik s publiko. Čestitam vsem glasbenikom, hvala za vaš nastop. Posebna pohvala starejšim godbenikom, da vztrajajo in bogate izkušnje prenašajo na mlajše.«

Komorni zbor Glasis je bil ustanovljen na pobudo zborovodje Ernesta Kokota z namenom kvalitetnega poustvarjanja zborovske literature vseh stilnih obdobj. V zboru sodeluje 16 pevcev z bližnje in daljne okolice, ki želijo zastopati barve zbora na nastopih, koncertih in tekmovanjih doma in v tujini. Ob tem je njihovo poslanstvo tudi skrb za dobre odnose in počutje vseh članov zbora. Komorni zbor Kor deluje v okviru Kulturno-umetniškega društva KulTura. Zbor vodi Daniel Tement, sestavljajo pa ga navdušenci iz podravske

Foto: Miran Kristovič

Komorni zbor Glasis

Foto: Miran Kristovič

Komorni zbor Kor

Foto: Miran Kristovič

Mešani pevski zbor Klasiko

Foto: Miran Kristovič

Mešani cerkveni pevski zbor sv. Marko

Foto: Miran Kristovič

Moški pevski zbor KD »Anton-Jože Štrafela« Markovci

Foto: Miran Kristovič

Ženska vokalna skupina Florina KD Bukovci

regije, prevladujejo pa pevci iz domače občine. V letu 2011 se je zbor prvič udeležil regijskega tekmovanja v Mariboru in prejel zlato priznanje, v lanskem letu pa je zlato priznanje prejel tudi na mednarodnem zborovskem tekmovanju v Linzu. Ob tem je izvedel niz vokalno-instrumentalnih koncertov BalkanTura, koncertov resne zborovske glasbe ter nastope na različnih prireditvah. Letos so se pevci in pevke udeležili 23. državnega zborovskega tekmovanja Naša pesem v Mariboru, kjer so dosegli srebrno plaketo. Mešani pevski zbor (MePZ) Klasiko vodi Božena Galun in je sekcija Kulturno-umetniškega društva Sobotinci. Zbor aktivno deluje nekaj več kot dve leti, v njem pa poje okrog 20 pevcev. V lanskem letu so prvič uspešno nastopili na območni reviji pevskih zborov Večerna pesem na Ptuj ter uspešno izvedli 2. letni koncert. Pevci in pevke se veselijo prostorov v novem vaško-gasilskem domu, s čimer jim bo omogočen prostor za vaje in koncerte. Mešani cerkveni pevski zbor sv. Marko deluje v okviru Kulturno-umetniškega društva Markovski zvon in združuje pevce vseh generacij. Poleg cerkvenega petja zbor rad poseže tudi po drugi zborovski literaturi, s katero se predstavlja na odrih občinskih prireditvah pa tudi širom Slovenije in v tujini. Mladostna zagnanost in razigranost ter modrost in izkušnje starejših (včasih pa tudi obratno) se med seboj lepo prepletajo, kar ustvarja prijetno vzdušje na tedenskih vajah. Zbor nadaljuje dolgoletno tradicijo petja v domači župniji, od letošnje pevske sezone pa ga vodi Alenka Rožanc. Moški pevski zbor Kulturnega društva Alojz Štrafela Markovci ima na širšem ptujskem območju zelo dolgo in odmevno tradicijo, saj neprekinjeno deluje že 46 let. Zbor je pod

vodstvom Srečka Zavca posrečena kombinacija mlajše in starejše generacije, ki jih združuje pesem, največkrat slovenska, ter dobra volja in smeh. Zbor sodeluje na prireditvah v okviru občine Markovci, na koncertih po Sloveniji, pot pa jih je vodi tudi na drugo stran meja naše domovine. Začetki delovanja Ženskega pevskega zbora Florina segajo v junij 2012, ko so se dekleta prvič sestala z željo po druženju in skupnem prepevanju. Zbor sestavlja 26 deklet in žena iz vasi Bukovci ter Stojnci. Od marca 2013 zbor deluje pod okriljem Kulturnega društva Bukovci in predstavlja najmlajšo sekcijo društva. Pod vodstvom mentorice Simone Kokot se redno srečujejo na vajah, kjer prepevajo pesmi različnih tematik. Za njimi je že kar nekaj nastopov, s katerimi bogatijo kulturna dogajanja ter razne prireditve v domačem kraju in okolici.

Pihalna godba Markovci šteje preko 40 aktivnih članov. V zadnjem času se je društvu pridružilo veliko število mladih instrumentalistov, ki s svojo izobraženostjo pripomorejo k dvigu kvalitetnega igranja orkestra. Godbeniki se radi predstavijo širši in ožji okolici in s tem doprinesejo k razpoznavnosti občine Markovci in njihovih ljudi v ožjem in širšem okolju. V lanskem letu so sodelovali na 33. tekmovanju slovenskih godb na 4. in 2. težavnostni stopnji ter osvojili srebrno priznanje. Dirigent Godbe na pihala Občine Markovci je Peter Gojkošek.

Sodelovanja med društvi vselej primanjkuje, zato je bil aprilski koncert dobra popotnica za nadaljnjo druženje v upanju, da prireditve postane pogostejša in vsakič znova v organizaciji drugega zbora oz. društva.

KUD Markovski zvon

Kmetčeve skladbe nas spremljajo že pet desetletij

V organizaciji Kulturnega društva »Alojz Štrafela« Markovci smo na velikonočni ponedeljek pripravili spominski popoldan domačinu Tonetu Kmetcu.

Tone Kmetec je bil rojen 5. junija 1932 v kmečki družini v Strmci v Halozah. S harmoniko se je srečal že v rosni mladosti, prvo pa so mu kupili, ko je bil star 14 let. Doma je pridno vadil in svoj meh rad večkrat raztegnil – najprej na kakšni hišni zabavi, pozneje pa tudi po gostijah. Družino si je ustvaril skupaj z Marijo, rojeno Vajda, v Bukovcih 172. V torek, 4. oktobra 2011, je umrl v 80. letu starosti. Tone Kmetec je s svojim narodno-zabavnim ansamblom razveseljeval ljubitelje domače glasbe polnih štirideset let. Ansambel Toneta Kmetca je bil ustanovljen daljnega leta 1964 in je najprej deloval kot ansambel Radia Ptuj, pozneje pa povsem samostojno vse do leta 1991. Sprva sta v njem pela Marija Matjašič in Miro Makoter, kmalu pa se je pridružila Marija Vajda Kmetec in nadaljevala v duetu z Mirom Makoterjem. Hitro so bila na vrsti tudi prva snemanja. Ansambel je sodeloval z vokalnim kvartetom Ormoški fantje, v katerem je pel tudi Ivan Švajgl. Prav on je leta 1976 zamenjal Mira Makoterja in v ansamblu pel do leta 1981. Kmalu zatem se je ansambel dvakrat odpravil na gostovanje k slovenskim izseljencem in njihovim potomcem v Kanado in ZDA. Razveseljeval je tudi poslušalce po Avstriji in Nemčiji. V poznih devetdesetih letih je prenehal nastopati. Ostali so radijski in televizijski posnetki, ki ne bodo nikdar pozabljeni. Ansambel Toneta Kmetca je posnel glasbo za več kot trideset kaset in plošč različnih velikosti, na njih pa je zbran niz nepozabnih skladb, ki so se za vekomaj vtisnile v srca ljubiteljev domače glasbe: Mamaica je kakor zarja, Marjana, Ljubica, lahko noč, Po štajerski deželi, Ko so fantje proti vasi šli, Bleda luna, Stara domačija, Padajo snežinke bele, Jaz sem pa cigan baron, Ko dan se zaznava, Mami, oj, mami in številne druge.

Ponosni smo, da je bil Tone občan naše občine. Prav je bilo, da smo se mu poklonili s spominsko prireditvijo in posthumnim občinskim priznanjem. Prireditev, ki smo jo pripravili na velikonočni ponedeljek, 21. aprila, je do zadnjega mesta napolnila veliko športno dvorano v Markovcih. Število obiskovalcev je preseгло številko 1500. Spominski koncert je bil poln čustev in lepih spominov na minula leta Tonetovega glasbenega ustvarjanja. Poleg tega, da je bil Tone velik prijatelj našega zbora, je povezovalni člen našega društva tudi prehitro preminuli Janez

Foto: Jure Korez

Moški pevski zbor KD »Anton Štrafela« Markovci

Bezjak, ki je bil 19 let zborovodja Moškega pevskega zbora Markovci in dolga leta klarinetist v Tonetovem ansamblu. Vesel sem, da sem pri ideji in sami organizaciji prireditve našel ogromno podpore pri članih našega društva. Opravljenega je bilo ogromno dela, ogromno stvari je bilo odlično izpeljanih, nekaj bi jih lahko naredili še boljše. Prepričan sem, da smo izpolnili, če ne celo preseglji, pričakovanja obiskovalcev. Po prireditvi smo prejeli ogromno pohval in vemo, da se bo o tej prireditvi še nekaj časa govorilo.

Velik pečat prireditve je pustil Boris Kopitar, dolgoletni Tonetov prijatelj, ki je povezoval prireditev. Kljub temu, da je vaje vodenja velikih projektov, ga je presenetila množica ljudi v dvorani. Pri pripravi veznega besedila voditelj ni želel nobene podrobnosti prepustiti naključju.

Koncert smo pričeli člani MoPZ Markovci, ki smo skupaj z voditeljem odpeli Bledo luno. Nadaljevali smo s priredbo Kmetčeve Mami, oj, mami. Priredbo te in skladbe Stara domačija je posebej za naš zbor napisala gospa Nataša Petek, odlična mlada glasbenica in profesorica glasbe iz Lenarta.

V nadaljevanju popoldneva so se predstavili številni glasbeni izvajalci. Vsak izmed njih je zaigral po eno Kmetčevo in eno svojo skladbo. Na odru velike večnamenske dvorane so se poleg Borisa Kopitarja in gostiteljev in organizatorjev prireditve (MoPZ Markovci) zvrstili še Ansambel Roka Žlindre, Ansambel Štajerci, Pomladni zvoki, Ansambel Ekart, gospod Ivan Švajgl, Ansambel bratov

Gašperič, skupaj z Ansamblom Šok kvintet smo zapeli tudi Orači iz Markovcev, sekcija KD »Alojz Štrafelaž« Markovci. Pod odrom so ob melodijah zaplesali člani Folklornega društva »Anton-Jože Štrafela« Markovci.

Vrhunec prireditve je bil trenutek, ko smo člani na oder povabili vse nekdanje člane ansambla. Zahvale sta podelila predsednik društva Franc Visenjak in podpredsednik Marko Kunčnik. Prejemniki priznanj so bili Franc Pliberšek, Hinko Dasko, Rudi Mohorko, Jože Zidanšek, Ivan Švajgl, Roman Zavec, Feliks Polanec, Milan Hrovat, Vlado Markovič, Marija Mlinarič Matjašič, Franc Majcen, Stanko Murko, Marija Mohorko, Rudi Kolarič, Matija Miško, Franc Plohl in Marija Kmetec. Tudi vsi nekdanji člani zasedbe so bili izjemo zadovoljni, saj so se prvič zbrali v tako številčni zasedbi. Članom Kulturnega društva »Alojz Štrafela« Markovci je gospod Franc Pliberšek v imenu vseh nekdanjih članov Ansambla Toneta Kmetca v spomin in zahvalo za izpeljano prireditev podarili velik okvir s kolažem fotografij. Okvir je že na steni začasnih prostorov našega društva.

V imenu celotnega društva se zahvaljujem gospe Mariji Kmetec za pomoč in podporo pri nastajanju prireditve. Velika zahvala gre vsem nekdanjim članom Ansambla Toneta Kmetca, da ste se odzvali na povabilo in ste prišli na prireditev. Zahvaljujemo se OŠ Markovci, gospodu ravnatelju Ivanu Štrafeli za neizmerno posluš pri naših željah, županu gospodu Milanu Gabrovcu in svetnikom občinskega sveta Občine Markovci za izgla-

sovan predlog prejemnika občinskega priznanja in gospodu Borisu Kopitarju za profesionalen odnos pri pripravi nje-govega dela. Zahvaljujemo se vsem ansamblom, ki ste brezplačno sodelovali na prireditvi, Folklornemu društvu za plese in pomoč pri podelitvi priznanj ter zahval nastopajočim. Zahvaljujemo se gospodu Branku Veseliču (SIP TV) za organizacijo ozvočenja, projekcije, osvetlitve in snemanja prireditve, KD Bukovci in PGD Bukovci za izposojlo stolov in PGD Markovci za opravljeno požarno stražo v dvorani. Zahvaljujemo se tudi družbi Radio Tednik Ptuj za medijsko podporo prireditve, podjetju Revital iz Kidričevega za aranžiranje prireditvenega prostora in vsem, ki ste nam kakorkoli pomagali pri prireditvi in ste kljub prazničnim dnevom bili pripravljeni pomagati.

Zahvala gre Upravnemu odboru in predsedniku Francu Visenjaku ter vsem članom našega društva za podporo in pomoč pri izpeljavi prireditve. V imenu društva se zahvaljujem zborovodju Srečku Zavcu in tudi našim družinskim članom, ker so pripravljene podpirati naše dejavnosti.

Spet smo dokazali, da zmoremo in znamo organizirati največje občinske prireditve, čeprav to pri deležu, ki ga dobimo iz občinske strani pri sofinanciranju kulturnih programov, sploh ni vidno. Občane in obiskovalce omenjene prireditve pa sprašujemo, ali menijo, če je borih nekaj več kot 1.400 € za tekoče celoletno delovanje našega društva dovolj ...

Aleš Milošič

Foto: Jure Korez

Dvorana v Markovcih je na velikonočni ponedeljek pokala po šivih.

Foto: Jure Korez

Prireditev je povezoval Boris Kopitar, dolgoletni Tonetov prijatelj.

Člani LD Markovci aktivni skozi vse leto

Začetki delovanja lovskega društva na našem območju segajo v leto 1946. Starešina LD Markovci je danes Slavko Kukovec, ki je funkcijo prevzel 22. februarja letos. Povabili smo ga k pogovoru.

Letos ste torej prevzeli funkcijo predsednika. Kakšni so vaši načrti vodenja društva?

S. Kukovec: »Funkcijo sem prevzel 22. februarja, s polnimi pooblastili pa smo pričeli 16. marca. Vodenje LD Markovci sem prevzel sredi mandata prejšnjega predsednika, zato moram nadaljevati začrtane smernice. Glede na to, da sem odgovoren za delovanje društva v skladu s pravili in pravnimi redom in odgovoren občnemu zboru, nimam kakšnih velikih pooblastil. Zavzemal se bom predvsem za varstvo, gojitev in lov divjadi zaradi trajne ohranitve. Veliko moramo postoriti na medsebojnih odnosih, saj smo generacijsko zelo raznoliko društvo. Kot se odraža v družbi nasploh, je tudi pri nas med mladimi veliko nespoštovanja in nestrpnosti. Da bi se med seboj nekoliko bolj povezali, vsak drugi petek v mesecu pripravljamo družabna srečanja. V prihodnosti bomo morali postoriti nekaj glede bioplinarne v naši neposredni bližini, saj nam zaradi smradu povzroča velike težave. S civilno iniciativo v Sobetincih smo se že dogovorili o skupnem sodelovanju.«

Kaj so naloge vas lovcev? Kaj morate početi skozi celo leto?

S. Kukovec: »Vsa dela, ki jih moremo postoriti v lovišču, so v gospodarskem načrtu. Spomladi poskrbimo za življenjski prostor divjadi v naših remizah, zasejemo krmne njive s koruzo, krmnimi mešanici, deteljo. Vse to kasneje uporabljamo za krmljenje divjadi. Letos smo zasejali 2,2 ha koruze. Nekaj je pustimo tudi na njivah, da ostane za hrano in kritje divjadi, ostalo spravimo in pozimi polagamo v krmišča, za veliko divjad pa nalagamo solnice. Skozi vso leto vodimo evidenco o divjadi v lovišču, sodelujemo pri izdelovanju lovskih gospodarskih načrtov, sodelujemo z lastniki zemljišč in odpravljamo škodo. Izvajamo odstrel divjadi, ki nam ga določa Zavod za gozdove RS. Sodelujemo z drugimi lovskimi organizacijami in jih občasno povabimo tudi v goste.«

Posledice poplav so bile sanirane. Kako pa si je opomogla divjad?

S. Kukovec: »Poplave so našo lovsko družino zelo prizadele, saj bodo posledice prisotne še kar nekaj let. Izgube pri

visoki divjadi so bile 40 %. Stanje se sicer sedaj že popravlja. Največ prizadetosti so odnesle male divjadi, govorim o zajcih, saj je tam izguba dosegla kar 90 %. Stanje pa se kljub temu, da se na našem območju zajci ne streljajo, še ni kaj prida popravilo.«

Pred časom sem zasledila, da imate uspešno ekipo strelcev na glinaste golobe. Drži? Kdo je vse v ekipi?

S. Kukovec: »Ob zamenjavi vodstva smo zamenjali tudi strelskega referenta in pomladili strelsko ekipo, ki je že nazivala nekaj zelo dobrih uspehov, med njimi tudi prva mesta. Ekipo vodi Jože Kolmanič, člani pa so David Korošec, Igor Gabrovec, Iztok Kostanjevec in Ivan Šincek, na pomoč pa jim priskočijo tudi člani iz prejšnje generacije. Ob tej priliki bi se rad zahvalil sedanji in prejšnji ekipi za trud, ki ga vlagajo v ta šport, prejšnji ekipi vsa zahvala in spoštovanje, saj so bili na našem območju ena najboljših ekip in so s tem dobro ime naše družine ponesli tudi daleč naokrog.«

Ob prvem maju tradicionalno pripravite tekmovanje. Letos ste pripravili tudi kratek kulturni program. Kdo vse je nastopal?

S. Kukovec: »Naša prvomajska prireditev ima že zelo dolgo tradicijo, k temu pa je največ doprinesel naš dolgoletni član LD Markovci Janko Rožmarin, ki je bil športni strelca evropskega in svetovnega kova. Vsako leto je bila ena serija posvečena njegovemu spominu, letos bosta temu namenjeni dve tekmi, naslednja pa bo 7. septembra, na katero vas že sedaj lepo povabim. Na našo prvomajsko prireditev smo povabili vse ljubitelje strelstva, občane in župana občine. S slednjim sva prisotnim čestitala ob občinskem prazniku in prazniku dela ter jim zaželela veliko športne sreče. Sam sem obiskovalcem zaželel še naprej dobrega sodelovanja z občino in ostali-

Foto: arhiv društva

Utrinek s tekmovanja

mi društvu, ki delujemo v tem prostoru, predvsem pa s kmetijskimi proizvajalci in vsemi občani. Vzdušje na prireditvi so letos popestrili člani Godbe na pihala občine Markovci.«

Kako pa poteka samo tekmovanje?

S. Kukovec: Tekmovanje poteka v različnih disciplinah. Vsega skupaj je tekmovalo 25 ekip, ki tekmujejo ekipno, pokalno, pokalno veterani, nagradno posamezno, nagrada za pečenega odojka (ta nagrada je namenjena druženju, saj se razdeli med vse prisotne), nagrada za bežečega zajca (za to nagrado se lahko prijavi vsak udeleženec, ne glede na to, če je lovec, saj se strelja v spremstvu lovca).

Kakšni so bili rezultati?

S. Kukovec: »Kot organizatorji nismo strmeli k velikim rezultatom, vseeno pa je v disciplini nagradno posamezno drugo

mesto zasedel Jože Kolmanič. Ta prireditev je za nas pomembna tudi iz finančnega vidika, saj je to za družino največji prihodek. Da boste lažje razumeli, kako finančno posluje, vam lahko povem, da moramo vse, kar dobimo iz lovišča, po zakonu vrniti nazaj v naravo. Državi moramo, zato da lahko opravljamo dejavnost, letno plačati 1090€ koncesnine, poleg tega pa še opravimo ogromno prostovoljnih delovnih ur.«

Ste zadovoljni z udeležbo?

S. Kukovec: »Najbolj ne. Tudi v lovstvu se pozna kriza.«

Dela vam nikoli ne zmanjka, kaj vse ste in še boste v tem letu postorili?

S. Kukovec: »Dela nam res nikoli ne zmanjka. Radi bi dokončali zamenjavo koruznjaka pri lovskem domu. Ob njem bi radi zgradili nadstrešek za les, ki ga potrebujemo za obnovo visokih prež in izdelavo krmišč. V upravljanju imamo kar nekaj gozdov. Sedaj imamo ta les naložen ob zgradbi lovskega doma in nam kazi okolico. Poleti bomo nabavili 200 šest tednov starih fazanov, jih premestili v voljero in za njih skrbeli do jeseni, takrat pa jih bomo izpustili v naravo. V jeseni pričnemo s skupnimi lovi in poskrbimo za vse ostalo.

Upam, da sva s pogovorom malce boljše prikazala lovsko dejavnost in predstavilo o tem, da lovci nismo samo za odstrel divjadi, ampak da je v to vloženo veliko denarja, prostovoljnega dela in časa,« zaključuje najin pogovor Slavko.

PM

Foto: arhiv društva

- izolacijske fasade
- barvanje fasad
- zaključni ometi
- vsa notranja slikopleskarska dela
- dela po sistemu knauf
- zaključna gradbena dela

SLIKOPLESKARSTVO DEMIT FASADE

Jože VOGLAR s.p.

GSM: 041 226 204

Zabovci 98
2281 Markovci
Tel.: 02/766 90 91

Štirje letni časi v vrtcu

Otroci in vzgojiteljice vrtca Markovci so v četrtek, 27. marca, proslavili svoj dan. Gostje na prireditvi so bili ravnatelj OŠ Markovci Ivan Štrafela, podžupan Franc Ferčič, farni župnik Janez Maučec, svetniki ter nekdanji markovski župan Franc Kekec s soprogo Hedviko. Tudi letos so medse povabili upokojene učiteljice.

V nekaj manj kot uro trajajočem programu so otroci v markovsko večnamensko dvorano s svojim nastopom pričarali pomlad, poletje, jesen in zimo. Kot gosenice, metuljčki, mušnice, ježki, lovci, kmetovalci, zajčki, ptički ... so na

zanimiv način prikazali, kako se nara-va prebuja in kaj vse moramo postoriti skozi celo leto tako ljudje kot tudi živali. Med vsakim letnim prehodom so predstavili tudi deklamacije in zapeli pesmico. Pod vodstvom vzgojiteljice Polonce Strelec Čuš je zapel tudi vrteški otroški pevski zbor.

Program tokratne prireditve je pripravila vzgojiteljica Helena Vogrinec, za tehnično izvedbo je poskrbel Boris Šegula, za glasbeno spremljavo pa Slavica Lajh. Otroci so se ob koncu prireditve zasluženo okrepčali.

PM

Foto: PM

Otroci in vzgojiteljice s predstavo Štirje letni časi

Tradicionalna prireditev ob dnevu šole

V četrtek, 17. aprila, je na naši šoli potekala že tradicionalna prireditev ob dnevu šole. Idejni vodja prireditve je bila učiteljica Janja Hunjet, ki si je letos zamislila predstavitev delovanja društev v občini Markovci.

Z idejami in izvedbo različnih točk so ji pomagali tudi drugi učitelji oziroma učiteljice mentorice. Glasbena mentorica je bila Slavica Lajh, za tehnično in računalniško podporo pa sta poskrbela Boris Šegula in Gregor Zmazek. Zanimivo sceno so pripravili likovniki pod vodstvom učiteljice Olge Zorko. Na prireditvi so nastopali skoraj vsi učenci z različnimi pevskimi, plesnimi ali dramskimi točkami. Učenci prvih razredov so predstavljali ribiško družino, drugi razred je »zajahal konjičke«, tretji razred nam je predstavil delovanje čebelarjev, četrti razred se je

predstavil s fašenskimi liki, peti razred je z gasilci reševal mačko z drevesa, šesti razred se je oblekel v oblačila godbenikov, višji razredi pa so predstavili petje, ples in športna društva. Vse skupaj so kot nastopajoči v zabavni dramski točki povezali učenci Tilen Forštnerič, Primož Vincek, Eva Vajda, Tjaša Lešnik, Timotej Zemljarič in Lara Roškar.

Ob koncu prireditve je ravnatelj g. Ivan Štrafela podelil nagrado za posebne dosežke. Markeca je letos prejela učenka 9. a razreda, Katarina Tement. Vsem nastopajočim se je ob koncu prireditve za lep program zahvalil tudi župan g. Milan Gabrovec.

Prireditev je bila zelo zanimiva in zabavna. Kot vedno so gledalci odšli zadovoljni, ker so doživeli prijetno kulturno in zabavno doživetje.

Vida Vajda

Foto: PM

Najuspešnejši učenci so bili letos štirje. Na fotografiji so Aljaž Kekec, Špela Vrtačnik in Katarina Tement, ki je prejela tudi nagrado Markec, skupaj z ravnateljem Ivanom Štrafelo. Sprejema, kjer je nastala fotografija, se zaradi obveznosti ni mogla udeležiti Ana Murko.

Županovi sprejemi

V sredo, 4. junija, se je župan srečal z mini maturanti vrtca Markovci. Sprejel jih je pred vhodom v občino, kjer so otroci zapeli pesmico in z glasnim žvižganjem v središču kraja pritegnili veliko pozornost. V nadaljevanju so se posladkali s sladoledom in prejeli skromna darilca. Minimaturante so na obisku spremljale vzgojiteljice Helena Vogrinec, Nuša Kolenko, Jožica Klinc, pomočnica ravnatelja vrtca Sonja Ambrož in ravnatelj Ivan Štrafela. V Vrtcu Markovci je bilo v obdobju 2014/15 27 minimaturantov, in sicer v skupinah Sončki in Smeški.

Foto: PM

Minimaturanti z vzgojiteljicami na sprejemu pri županu

V sredo, 18. junija, je župan pripravil sprejem za učence OŠ Markovci, ki so v šolskem letu 2014/15 dosegli odlični učni uspeh. V spremstvu ravnatelja in učiteljev se je sprejema udeležilo 86 otrok. Najprej so prisluhnili nagovoru župana, nato pa so se podali v mansardne prostore, kjer so jim pripravili še okrepčilo. Župan jim je za odlične učne rezultate čestital in jim v zahvalo za pridno delo in v spodbudo za dobro delo vnaprej podaril knjižno nagrado in vstopnico za Terme Ptuj.

Foto: PM

Najuspešnejši učenci OŠ Markovci

Sprejem za podjetnike, društva in vaške odbore je potekal v torek, 22. aprila 2014, v poročni dvorani občine Markovci. Obrtniki in predstavniki društev so prisluhnili pregledu dela oziroma investicij v občini. Zatem so si pogledali še mansarde prostore, kjer je na novo odprta muzejska zbirka.

Foto: PM

Podjetniki občine Markovci ter predstavniki društev in vaških odborov

V četrtek, 3. aprila, je v popoldanskem času potekal zbor članov Društva upokojencev Markovci. Srečanje je potekalo v večnamenski dvorani v Bukovcih, kjer jih je obiskal župan in jim zaželel dobrodošlico ter prijetno zabavo v nadaljevanju.

Zbrala in pripravila: PM

Delo Pihalne godbe Markovci v prvi polovici leta

Člani Pihalne godbe Markovci smo v prvi polovici letošnjega leta opravili vrsto nastopov v domači občini in izven njenih meja.

Med pomembnejše sodijo nastopi v okviru pustnega časa (v soboto dopoldan na povorki v Cirkulanah, zatem nastop v domači povorki na Fašenku v Markovcih in v nedeljo na Ptujskem karnevalu), nastop pri farni cerkvi na cvetno nedeljo, nastop na občinski reviji pevskih zborov naše občine v Stojncih, sodelovali smo na občinski proslavi v sklopu občinskega praznika ter zaigrali na Markovo nedeljo. 1. maj je za naše društvo vselej delovni dan, saj pričnemo buditi že ob 5. uri zjutraj. V maju smo tako zabeležili še nastop na Florjanovi nedelji v Stojncih, sodelovanje pri snemanju videospota ansambla Donačka, sodelovanje na reviji pihalnih orkestrrov in godb v organizaciji Javnega sklada za kulturne dejavnosti območnih enot Slovenska Bistrica in Ptuj, nastop na srečanju objezerskih krajev Slovenije v Markovcih, ki ga je organiziralo turistično društvo Markovci, v juniju pa smo sodelovali na srečanju in povorki ob 20. letnici delovanja pobratenega Pihalnega orkestra Kostanjevica na Krki ter nastopili na praznovanju 50. obletnice Nogometnega kluba Stojnci. Omenil sem le nekaj nastopov. Naj pripomnim, da smo godbenice in

godbeniki v prvi polovici letošnjega leta do oddaje tega članka List iz Markovcev opravili skupaj 15 nastopov. S tem širimo dobro ime ne le naše godbe, ampak tudi ime občine Markovci in njenih občanov v širšem slovenskem in tudi mednarodnem okolju, saj so na nekaterih nastopih sodelovali tudi nastopajoči iz tujine. Članice in člani godbe opazamo, da občani s čedalje večjim veseljem prisluhnejo našemu igranju, pa naj bo to na vaški ali mednarodni prireditvi.

Tako kot vsa društva, ki se ukvarjamo s prostovoljnim delom (naj bo to na kulturnem, športnem, ali kakšnem drugem področju), se tudi godba mora čedalje bolj ukvarjati s finančnimi vprašanji. V mislih imam predvsem opremo v lasti godbe, ki je skozi čas postala dotrajana in potrebna zamenjave. Pojavlja se problem, ki bo najbolj udaril ravno naše godbenice in godbenike. Občina Markovci je v letošnjem letu za opremo vseh kulturnih društev v občini namenila vsega 5.000,00 EUR. S tem ne želim kritizirati Občine Markovci, našega glavnega financerja; želim le poudariti, da na ta način godba nikakor ne more priti do vseh potrebnih sredstev, ki bi jih potrebovala za normalno delovanje. Kot ste občanke in občani opazili, se je članstvo godbe v zadnjih nekaj letih kar precej povečalo. Seveda nas lahko le veseli, da je temu

Foto: arhiv društva

Pihalna godba Markovci na povorki v Kostanjevici na Krki

tako, saj se nam pridružujejo predvsem mladi instrumentalisti, ki pripomorejo h kvaliteti igranja godbe. To pa s seboj prinaša tudi druge probleme za društvo, predvsem zaradi pomanjkanja določene opreme, ki je za delovanje godbe kot celote zelo pomembna. V mislih imam dodatne uniforme za nove člane, potrebno dodatno opremo in instrumente, ki so pogoj za dobro delovanje godbe. Bistvo je, da pihalna godba ali kakršenkoli drug instrumentalni orkester za svoje delovanje pač potrebuje instrumente in drugo opremo, ki je kakšen pevski zbor ne potrebuje. Če je potem za vsa kulturna društva v občini Markovci za opremo na voljo le 5.000,00 EUR, si lahko mislite, kako se naj godbenice in godbeniki opremimo. Prepričan sem, da nekatere občanke in občani veste, kako katero kulturno društvo v občini Markovci deluje; veste tudi, koliko nastopov je katero društvo v preteklosti opravilo. Naj omenim, da smo godbenice in godbeniki v celotnem letu 2013 opravili preko 25 večjih javnih nastopov. Za vse te nastope smo na podlagi razpisa in kriterijev, ki so trenutno

veljavni s strani Občine Markovci, prejeli vsega približno 1.000,00 EUR. Po drugi strani je društvo (ki ga na tem mestu ne bom omenjal) zaradi nekaj sodelovanj na tekmovanjih dobilo preko 10.000,00 EUR denarnih sredstev na podlagi razpisa in kriterijev s strani Občine Markovci. Očitno je interes nekoga, da nekdo drug v naši občini z nekaj nastopi izven občine dobi več denarja, kot ga potrebuje. Članice in člani tega društva bodo pač ta denar porabili nekje izven naše občine, naši občani pa ne bodo imeli od tega društva nobene koristi. Ne želim kritizirati društva, ki svoje prostovoljno delo res zelo kvalitetno opravlja; problem je v trenutnih kriterijih, ki omogoča takšen način delovanja in ga celo zelo izdatno finančno podpira.

Naj zaključim s sloganom članic in članov Pihalne godbe Markovci »Družita nas glasba in prijateljstvo«. Dokler bomo ta slogan upoštevali, se ni bati za prihodnost instrumentalnega igranja Pihalne godbe Markovci.

Danilo Kostanjevec,
predsednik Pihalne godbe Markovci

Foto: Miran Kristovič

Godba na pihala občine Markovci je nastopala tudi na občinski reviji zborov v Stojncih.

Vedno aktivni folkloristi

Da je folklor v Markovcih še vedno živa in po svojih 76. letih zelo aktivna, redno dokazujejo njeni dejavni člani. Plesna skupina, ki jo od letošnje sezone vodi Jasna Forštnarič, je pridobila

veliko novih članov, ki so zelo zagnani in v svoje vrste še vedno vabijo vse željne plesa in druženja.

Fašensko dogajanje je že zelo daleč in od takrat smo zabeležili kar enajst nasto-

pov. S plesom smo popestrili dogajanje na vaških kolinah v organizaciji Turističnega društva Markovci, ki so potekale v Novi vasi. V aprilu smo zaplesali na prireditvi Moškega pevskega zbora Markovci, kjer so na koncertu v čast Tonetu Kmetcu zaigrali številni ansambli. Skupaj smo navijali tudi za našo občanko Majo Zemljarič, ki je tekmovala za naziv »naj

točajka« v oddaji Raketa na Planet TV. Ob vseh prijetnih dogodkih je skupina vsak teden pridno vadila in pilila korake nove plesne postavitve, ki je delo naše vodje. 10. maja smo se namreč v Majšperku udeležili območnega srečanja odraslih folklornih skupin *Pod lipo*. Nastopilo je 12 skupin, kar dokazuje, da je folklor tudi v okolici zelo živa. Ocenjevalec, prvi slovenski etnokoreolog Mirko Ramovš, je naš nastop zelo dobro ocenil in pohvalil, kar je za nas pomenilo, da so se ure in ure vaj splačale.

Konec maja smo v sklopu pomembne prireditve, 19. srečanja objezerskih krajev Slovenije, v kulturnem programu nastopili tudi mi. V juniju smo se odpravili preko meje v Ivanič grad na 6. mednarodni karneval. Na Hrvaško se odpravljamo tudi v juliju, ko se bomo udeležili folklornega festivala v Koprivnici »Iz bakine skrinje«, konec avgusta pa načrtujemo tridnevno gostovanje v Srbiji.

Med ostalimi nastopi smo članom našega društva zaplesali tudi ob rojstnih dnevih in prinesli bosman na dve poroki. Na slednjih so zelo dejavni tudi naši kopjaši. Poletje bo pestro in delavno! A še prej se bomo člani društva zbrali na društvenem pikniku v Prvencih, ki bo 24. junija s pričetkom ob 17. uri, kjer se bomo vsi skupaj poveselili in nazdravili še eni uspešni sezoni Folklornega društva Anton Jože Štrafela Markovci.

Nika Rožanc

Foto: arhiv FD Markovci

Člani FD Markovci na območnem srečanju odraslih folklornih skupin v Majšperku.

Življenje ob žogi Ivana Laure

Ivan Laura, upokojen osnovnošolski učitelj iz Stojncev, je nedavno spisal obsežno besedilo spominov na otroštvo, katerega naslov je **Življenje ob žogi. Iskreno si želi in upa, da bo besedilo kmalu ugledalo luč sveta v obliki knjige.**

Avtor osebnih izpovedi se v svojem delu spominja življenja nekoč in detajlno opisuje vaški vsakdan, brezskrbno otroško rajanje na vasi in življenje v Stojncih pred več kot pol stoletja. Natančno opisuje začetke nogometa v Golobovi jami v Stojncih in ga primerja z naprednim in sodobnim športnim parkom, ki smo mu priča danes. Besedilo je sestavljeno iz dveh delov: prvi nosi naslov *Od svinjskega mehurja do »ta prave žoge«*, drugi pa *Od košarice do nogometnega igrišča*. V njem opisuje svoje otroštvo, se spominja prijateljev, vragolij, ki so jih ušpičili, prvih ljubezni in se v mislih nostalgичno vrača v tisti čas. Besedilo je bogata zakladnica preteklih desetletij, saj nam natančno oriše družbene in zgodovinske razmere tistega časa, vaški način življenja in to ponazori tudi z nekaj fotografijami. Branje bo zanimivo tako mlajši kot starejši populaciji; slednja bo njegovim zapisom le prikimala in potrdila z besedami »Tako je resnično bilo, tako smo živeli.«, mlajši pa bodo spoznali življenje nekoč in si lažje predstavljali razmere tistega časa. V nadaljevanju v branje ponujamo uvodnik k besedilu in košček večje celote;

morda bo v prihodnjih številkah objavljena še kakšen. Pa prijetno branje!

Dovolite, da svojo pripoved pričnem s pravljico. Sicer pa je potekalo tudi moje življenje ob žogi tako, kakor ena sama čudovita pravljica. Dogajalo se je nekoč, še v tistih starih dobrih časih. V njej nastopajo dobre vile in polno je prijaznih palčkov, pa tudi hudobnih čaravnice in krvoločnih zmajev ne zmanjka. Dobrota vedno zmagava in upam, da bo tudi ta pravljica zaključila s srečnim koncem. V vsaki pravljici pa je vsaj nekaj resnice. Glavna naloga vsake pravljice pa je ta, da vas izvleče iz krute realnosti današnjega sveta in vas popelje v lepši, pravičnejši svet. Če jo skrbno preberemo in če jo sprejmemo za svojo, se lahko iz nje še kaj koristnega naučimo. Najlepša pravljica pa je življenje. V njej nastopamo tudi sami. Lahko smo dobre vile, lahko smo hudobni zmaji ali pa ostanemo samo navadni kalimeri. Samo od nas je odvisno, kakšno vlogo bomo odigrali. S svojimi dejanji vsak dan sproti pišemo svojo pravljico. Pa ne samo svojo. S svojimi dejanji soustvarjamo tudi pravljico ljudi, ki živijo z nami. Zato vas prosim: pišite jo s srcem! Verjemite, veliko lepša bo, za vas in za druge. Odprimo nov list in jo pričnemo pisati že danes!

Pravljico mojega življenja je začela »pisati« pravzaprav moja botra, Polžekova Roza. Bilo je že davno, kmalu po drugi svetovni vojni. Marsikomu je vzela vojna ljubljeno osebo, domovi so bili požgani, začeli smo obnavljati porušeno domovi-

no, nova ljudska oblast pa si je brezobzirno utrjevala svoj položaj. Bili smo lačni in smo trpeli. V naših srcih pa je bilo upanje in ostala je - ljubezen. In prav to je bilo največ vredno. Ne verjamete? Pa prisluhnite!

././ Življenje malega Vančka je bilo prepleteno z bojem in s trpljenjem mojih sorodnikov. Živeli smo od tega, kar sta nam dajala polje in hlev. Kupovali (zamenjali za jajčka) smo le petrolej, vžigalice in sol. Ob Veliki noči pa so si ženske privoščile še meter ali dva najcenejšega blaga, da jim je vaška šivilja lahko sešila kakšen kos najnujnejše obleke. Pogosto smo bili brez kruha, oblečen sem bil v domače platno, toda imel sem svojo ovčko, ki mi je delala družbo; predvsem pa botro, babico in teto, ki so me greli s svojo neizmerno ljubeznijo. In verjemite mi, prav to mi je največ pomenilo in samo zaradi tega sem bil srečen.

Otroških vrtcev in igrišč takrat še nismo poznali. Moja najljubša »varuška« je bila babica. Za nič na svetu je nebi zamenjal. Le škoda, ker je imela tako malo časa. Od ranega jutra pa do poznega večera je morala delati na polju. Pogosto me je vzela s sabo. Polja, gozdovi in pašniki so bila moja najljubša igrišča. Najbolj varen pa sem bil doma, na našem dvorišču. Domače živali so bili moji zvesti prijatelji, kmečko orodje in obrabljena posoda pa moje najljubše igrače. Moja Mikica (ovčka) je bila lahko tudi konjiček, s katerim sem oral, razbojnik s katerim sem se boril, pa tudi prijatelj h kateremu sem se zatekel, ko mi je bilo

hudo. Njegova stajica je bila najin skupen dom, stara skleda pa posoda iz katere sva skupaj malicala. Rad pa sem se družil tudi z vrstniki. Največkrat je prišel k meni moj najboljši prijatelj iz otroštva, Gotvajov Peter. Včasih so se nama pridružili še: Gregov Mirko, Žuranova Micka, Flpajev Milan, Faligačova Tina in kopica ostalih otrok iz sosesčine. Igrali smo se skrivalnice, partizane in fašiste, prirejali smo konjske dirke z metlami med nogami, deklince pa so nam kuhale kosilo iz blata v odsluženih posodah. In če verjamete ali ne – bili smo srečnejši kakor današnji otroci ob vsej plastični navlaki iz trgovskih centrov.

Igrač v naši trgovini sploh ni bilo. Le kdo bi si jih lahko kupil, ko pa niti za sol nismo imeli denarja! Najbolj priljubljene igrače mi je izdelal oče. Še danes se rad spominjam konjička, pravzaprav dolge palice z izrezljano konjsko glavo na koncu. Glava je bila sicer bolj podobna miški, pa to sploh ni bilo pomembno. Moj konjiček je bil najhitrejši daleč naokrog in predvsem naredil mi ga je oče! Za hladne zimske dni mi je naredil prve smuči. Bile so narejene iz ročno žaganega akacijevega lesa. Spredaj so imele skoraj ravno konico, zaradi tega so se zelo hitro zarile v sneg, jaz pa sem pogosto pristal z nosom v snegu. Kljub temu pa so bile to, vse do danes, moje najljubše smuči. Bile so sicer težke in okorne, toda izdelal mi jih je moj oče. Prav to pa mi je največ pomenilo.

Alenka Rožanc

Pestra zborovska pomlad

V Kulturno-umetniškem društvu Markovski zvon smo bili v zadnjih treh mesecih precej aktivni, saj smo zabeležili kar nekaj nastopov.

Konec meseca marca je na Destrniku potekala revija cerkvenih pevskih zborov, na kateri smo se predstavili pevci Jutranje zarje ter MeCePZ sv. Marko. Svojo priložnost so dobili tudi mlajši na reviji otroških in mladinskih cerkvenih pevskih zborov, ki je potekala 4. maja v cerkvi sv. Jurija na Ptujju. Tam so zapeli člani OCePZ Zvonček in Pevska skupina Animatorke.

V okviru občinskega praznika smo na cvetno nedeljo v društvu organizirali ti. »občinsko revijo« oz. koncert zborov in godbenikov markovske občine. Koncert je bil namenjen predstavitvi in utrjevanju programa za območno revijo *Večerna pesem*. Prisluhnili smo lahko kar šestim zborom, in sicer KZ Glasis, KZ Kor, MePZ Klasiko, MeCePZ sv. Marko, MoPZ Markovci, ŽPS Florina ter na koncu še Pihalni godbi Markovci. Vsi skupaj smo prvič iz-

vedli tudi skladbo *Markovska* skladatelja Daniela Tementa z instrumentalno spremljavo Petra Gojkoška, ki je bila napisana prav za ta namen. Uspešno izvedena prireditev je vsekakor dobra popotnica za nadaljnje druženje med zbori oz. društvi, saj v naši občini lepe pesmi ne primanjkuje.

24. aprila je v OŠ Mladika potekala 55. območna revija mladinskih pevskih zborov *Glasbeni vrtiljak*, ki so se je udeležili pevci OCePZ Zvonček. Dva dni pozneje, 26. aprila, pa sta v Gimnaziji Ptuj na območni reviji *Večerna pesem* zapela tudi Komorni zbor Glasis in MeCePZ sv. Marko. Vsi zbori so bili na reviji dobro ocenjeni, kar nam daje motivacijo in zagon tudi za naprej.

Poleg revij, ki so večinoma zaznamovale našo pomlad, smo pevci nastopili tudi na osrednji proslavi ob občinskem prazniku. Še posebej pa smo se pripravili na slovesnost ob Markovem, saj smo za to priložnost pripravili tudi novo mašo. Zadnji dan v mesecu maju smo skupaj z župnijo pripravili še Marijin koncert ob za-

Foto: arhiv društva.

Mešani cerkveni pevski zbor sv. Marko na Markovo nedeljo

ključku šmarnic. Zazvenele so nekatere Marijine pesmi in Litanije Matere božje, prisluhnili pa smo lahko tudi razmišljanju v sklopu šmarničnega branja. Kot gostje so na koncertu Pihalne godbe občine Dornava nastopili člani Komornega zbora Glasis in tako predstavljali naše društvo tudi zunaj meja naše občine.

Društvo je v nedeljo, 8. junija, gostilo Mešani pevski zbor Sežana. Zbor je skupaj z domačim cerkvenim zborom sodeloval pri maši, po njej pa so zapeli še del svojega repertoarja. Popoldan smo jim pripravili kosilo z jedmi, ki so značilne za naš okoliš, jim pokazali razstavo etnografske dediščine v mansardi občine, jih popeljali po naših vaseh in razkazali najstarejše mesto v Sloveniji.

Poleti si bomo privoščili nekoliko od diha, najprej pa se bomo podali še na zaslužen izlet v začetku julija. Podali se bomo na Svete Višarje in prijateljem iz Sežane vrnili obisk ter tako združili koristno s prijetnim, saj se bomo predstavili tudi njihovem občinstvu. V avgustu ponovno načrtujemo mladinski glasbeni tabor, ki bo letos potekal že šestič po vrsti. Šest dni bodo otroci preživeli ob petju, igranju instrumentov in seveda zabavi v prijetni družbi ter se na koncu predstavili staršem na zaključnem koncertu. Že sedaj vas, mladi pevci, vabimo, da se nam pridružite.

Maja Kostanjevec

Foto: arhiv društva.

Mešani pevski zbor Sežana na obisku v Markovcih

Kulturno umetniško društvo Maska na 2. mednarodnem karnevalu v Rakovici

Na povabilo predstavnikov mesta Rakovice v Srbiji, ki je eno izmed članic Federacije evropskih karnevalskih mest, smo se člani KUD Maska 6. aprila udeležili 2. mednarodnega karnevala v Rakovici.

V zgodnjih jutranjih urah smo pripravili vso našo prepotrebno prtljago in se podali na pot. Vožnja je hitro minila ob prijetnem druženju in obilni malici. Ob prihodu v Rakovico smo se podali na krajšo plovbo z ladjo po rekah Donavi in Savi. Uživali smo ob prijetnem pogledu na Beograd. Po nastavitvi v hotelu je sledila večerna zabava nastopajočih skupin v maskah, ki je trajala v sproščenem vzdušju vse do jutranjih ur. Predstavili smo se v kostumih žab, lutk, beneških mask, turbofolka, Rimljank ...

Foto: arhiv društva

KUD Maska – karnevalska maska Bollywood

Nedeljska povorka je potekala po mestnih ulicah. Na čelu povorke smo se najprej predstavili s karnevalsko masko Fantasy, ki so jo organizatorji predstavili

kot »pisani plesoči Rio«, po hitri menjavi kostumov pa še z zvezdniskim Bollywoodom.

V povorki je sodelovalo 48 skupin, in

sicer vrtci, osnovne in srednje šole iz raznih krajev Srbije, gostje s Hrvaške, Makedonije, Črne Gore in Italije. Slovenijo so zastopali še dornavski cigani in Koši šoštanjski. V spremstvu princev ptujskega Kurentovanja Zvonka Križaja - Zokija in barona Janeza Golca, plemenitega barona Breunerja Markovskega, ter predstavnika FECC g. Branka Brumna smo uspešno zastopali Slovenijo, Ptuj in občino Markovci.

Navdušeno občinstvo, fotografi in mediji ter številne pohvale organizatorjev nad zamisljo in koreografijo je velika hvala za dosedanj trud in nov zagon za prihodnje karnevale. Na Balkan se vselej radi vračamo, saj je tam vedno pristna veselica.

KUD Maska

PGD Markovci na potepanju po Koroški

V soboto, 14. junija, smo se člani in simpatizerji Prostovoljnega gasilskega društva Markovci odpravili na potepanje po Koroški. Izlet smo pripravili predvsem za tiste, ki nam ob različnih akcijah nesebično priskoči-

jo na pomoč in seveda za vse člane, ki aktivno delujejo v društvu.

Pot nas je vodila mimo Maribora do Radelj ob Dravi, kjer smo se ustavili in si ogledali PGD Radlje ob Dravi, ki so nam razkazali svoj gasilski dom in opremo.

Domači gasilci so nas seznanili, kako poteka delo pri njih in skupaj smo lahko primerjali načine delovanja društev pri njih in pri nas. Nato smo našo rajžo po Koroškem nadaljevali mimo nekdanje mitnice na Muti in si odpočili ob

pogledu na Dravo, ki je v tem koncu še posebej mogočna ter si samo predstavljali, kakšno moč je imela ob katastrofalnih poplavah leta 2012. Naše druženje smo nadaljevali na splavarjenju po reki Dravi, kjer so nam domačini na prijeten način pokazali življenje z reko in način življenja tistih, ki so se v preteklosti ukvarjali s flosarstvom. Ker se po močnem koroškem kosilu prileže malo rekreacije smo ekskurzijo nadaljevali z ogledom Sedelnikovega slapu, ki je najvišji na Kozjanskem, pod njim pa stoji lično urejena ekološka kapelica, ki so jo prebivalci postavili kot božje varstvo pred pretečo katastrofo razlitja 22 milijonov m³ vode v primeru popuščenja akumulacijskega jezera na avstrijski strani. Proti koncu našega druženja smo še se ustavili v najmanjši gasilski poklicni enoti v Sloveniji, v Ravnah na Koroškem, ter se seznanili z njihovim delom ter tudi praktično izkusili njihovo opremo. Kot zadnji, ki smo ga na ekskurziji obiskali, je bil medicar Perger, ki se s svojimi izdelki predstavlja po vsem svetu, saj v večini izdeluje protokolarne darila, vezana na medene izdelke. Zanimivo pri tem je, da v lasti nima niti enega panja čebel, ampak ves med, iz katerega dela izdelke, kupi. Prijeten dan smo nato zaključili z obilno večerjo in pot proti domu nadaljevali polni lepih vtisov, ki smo jih doživeli ta dan.

MM

Foto: Martina Verčkovnik

Skupina izletnikov

Piknik Mrkučovih pritepencev

V želji po druženju smo se v soboto, 24. maja, srečali Mrkučovi pritepenci z družinami. Zbrali smo se v Bukovcih 49, na Mrkučovi domačiji. Ob dobri hrani, haloški kapljici ter obilo smeha smo skupaj preživeli lepo popoldne, ki se je zavleklo pozno v večer. Obljubili smo si, da bo srečanje postalo tradicionalno in da se bomo vsako leto znova skupaj pozabavali ter družili.

Ida Janžekovič

Foto: osebni arhiv

Mrkučovi pritepenci

Foto: osebni arhiv

"Domorodci" pred Mrkučevo domačijo

Krvodajalstvo

4. junija tradicionalno praznujemo dan slovenskih krvodajalcev, saj so na ta dan leta 1945 v Sloveniji odvzeli in shranili prve enote krvi, ki so že vsebovale konzervans in so jih tako lahko tudi shranjevali. Ta pomemben mejnik na področju transfuzijske službe oz. krvodajalstva praznujemo kot dan krvodajalstva v Sloveniji.

Kri je najdragocenejše zdravilo, ki nima cene in ki pomeni življenje. Številni jo dnevno darujejo brezplačno, da bi s tem povrnili zdravje in rešili življenje anonimnim posameznikom. 14. junija vsako leto države sveta praznujejo svetovni dan krvodajalcev. Ta dan se še posebej širi zavedanje o pomembnosti varne krvi in krvnih pripravkov. Vsako sekundo po vsem svetu ljudje vseh starosti in različnih življenjskih slogov potrebujejo za ozdravitev ali ohranitev ogroženega življenja transfuzijo krvi. Potreba po krvi je splošna, dostop do nje pa žal ni enak za vse, ki jo potrebujejo. Pomanjkanje krvi je še vedno posebej pereč problem v državah v razvoju, kjer živi večina svetovne populacije. Letošnji svetovni dan je potekal pod sloganom »Varna kri za varnost mamice«. Namen je bil, da se dvigne zavedanje o pomembnosti pravočasnega dostopa do varne krvi in krvnih pripravkov v vseh državah kot celovitega pristopa k preprečevanju smrti mater. Zaradi zapletov pri porodu vsak dan umre 800 žensk. Skoraj vse te smrti se zgodijo v državah v razvoju. Največji vzrok smrti, obolenosti in dolgoročnih posledic mater je huda krvavitev med in po porodu. Na žalost je dostop do varne in zadostne količine krvi ter krvnih pripravkov in tudi racionalna in varna izvedba transfuzije še vedno največji izziv v mnogih državah po svetu. Zelo pomembni so redni krvodajalci, saj zagotavljajo najbolj varno kri in omogočajo zadostno zalogo krvi in krvnih pripravkov določenih krvnih skupin. Biti krvodajalec ne pomeni le humanega dejanja, ampak je tudi prioriteta posameznikov, da so do-

volj zdravi in sposobni prebroditi »strah pred debelo iglo«, da smejo kri darovati ljudem, ki jo potrebujejo. Krvodajalci zato resnično smemo biti ponosni na svoja dejanja. Vabimo tudi mlade, da se nam pridružijo v rednih krvodajalskih akcijah.

Janko Kodrič je kri daroval že 90-krat

Janko Kodrič je v lanskem letu daroval kri 90-krat. To častno priznanje mu je izročil župan na sprejemu krvodajalcev ob letošnjem občinskem prazniku.

Prvič je daroval kri 1987. leta, ko so v bolnišnici Ptuj, kjer je zaposlen, iskali krvodajalce in se je na veliko spodbujalo k temu humanitarnemu dejanju. Janko s svojim darovanjem krvi pomaga ljudem, ki to dragoceno tekočino potrebujejo v različnih situacijah (pri prometnih nesrečah, operacijah srca, kjer se porabi na litre krvi, ali kakšnih drugih zdravstvenih situacijah). »Dandanes je v naši družbi izredno težko biti krvodajalec. Tudi če imaš željo, da se udeležiš organizirane krvodajalske akcije ali nanjo prideš kot »padalec« (tako na transfuziološkem oddelku pravijo krvodajalcem, ki ne pridejo organizirano), ti redko kateri delodajalec odobri dan dopusta, kaj šele, da bi ti en dan podaril kot nagrado, kot je to bilo včasih,« pravi Janko. Njegovim ugotovitvam se pridružujem tudi sama. Vsekakor je res, da človek ne gre na odzvem zaradi prostega dneva, vendar bi krvodajalci morali biti bolj cenjeni, kot so. Ljudje, ki so prejeli transfuzijo krvi, jih zelo spoštujejo in so jim hvaležni. Zavedajo se, da brez njih ne bi bilo te dragocene tekočine, ki rešuje življenje. Janko Kodrič je tudi aktiven gasilec, zato se nam nekako samoumevno zdi, da je tudi krvodajalec. Ob njegovem visokem številu odvzemov krvi mu čestitamo in želimo, da bi bil zdrav in da bi lahko še mnogo let daroval kri.

Marija Prelog

Občni zbor OORK

V petek 23. maja se OORK zbral na Občnem zboru, kjer so s člani, krvodajalci in gosti, predstavili delo zadnjih dveh let. Ker je to leto bilo volilno se je spremenilo tudi vodstvo OORK. Tako je predsednica postala Valerija Šmigoc iz Stojncev, podpredsednica Marija Prelog, tajnica je postala Marija Jauševc iz Borovec, blagajnik pa ostaja Jožica Korošec.

Dosedanja predsednica Marija Prelog, ki je začela orati ledino skupaj z upravnim odborom v okviru OORK pred 8letji je podala pogled na delovanje rk v občini in kaj vse se je naredilo v teh letih na področju širitve prostovoljstva in humanitarnosti.

Glede na to, da predajam svoje predsedovanje bi naredila kratek povzetek osmih let delovanja. Ustanovili smo se maja 2006 na pobudo takratne predsednice območnega združenja Ptuj g. Tilčke Šuman, saj je pri nas vladalo 23 letno mrtvilo na področju rdečega križa. Takrat so se v vodstvu Rdečega križa Slovenije ravno odkrile nepravilnosti in ljudje sploh niso imeli zaupanja v humanitarno ustanovo. Oblikovali smo upravni odbor in si zastavili program dela, kljub vsem opazkam in kritikam na račun Rdečega križa, saj smo mi prostovoljci morali ljudem dopovedati, da se nam kljub vsemu zdi prav da delujemo in pomagamo ljudem, koliko bo v naši moči. Že prvo leto smo pripravili zdravniško predavanje,

naslednje leto že dve, do letošnjega leta že čez 25, začeli smo z merjenjem krvnega pritiska, vrednostmi holesterola, maščob in sladkorja v krvi, meritve delamo vse do danes, začeli smo z ustanovitvijo podmladka v OŠ, rekreativno telovadbo in jogo za občane, organizirali krvodajalske akcije in si pred 3 leti na našo pobudo pridobili ob občinskem prazniku tudi sprejem krvodajalcev pri županu, kjer jim priznanja in skromna darila podeli župan, za posluš se mu tudi iz srca zahvaljujemo, saj si krvodajalci za svoje humano delo zaslužijo vsaj to. Vsako drugo leto smo tudi za krvodajalce in člane organizirali izlet. Pomagali ljudem ob kakršnih koli nesrečah, od požarov do poplav, navsezadnje, so ljudje klicali ali prišli tudi samo po nasvet in pogovor, samo, da jim je nekdo bil pripravljen prisluhniti in pomagati po najboljših močeh., na začetku smo tudi imeli želje za krajše pohođe, to nam ni uspelo tako kot smo si želeli, morda pa kdaj v prihodnje. Pravzaprav je še veliko tega zapovedati, pa pravzaprav ni pomembno, kajti pomembno je to, da naši občani poznajo, imajo zaupanje v nas in vedo, da smo prostovoljci in humani delavci z dušo in telesom, vsaj zase lahko to trdim, brez kakršnega koli plačila. Zahvalila bi se tudi občini za sodelovanje in pomoč ob prejemu hrane pri koriščenju poročne dvorane ob predavanjih, za razpise, za več

Andrejka Mislovič, prejemnica bronastega znaka civilne zaščite

Andrejka Mislovič je letošnja prejemnica bronastega znaka civilne zaščite za prostovoljno in humano delo. Priznanje je prejela v mesecu marcu, kjer je na Brdu pri Kranju priznanja podelil predsednik države Borut Pahor.

Andrejka je s svojo aktivnostjo prostovoljstva v PGD Prvenci-Strelci začela že v srednji šoli. Leta 1996 je prestopila v PGD Borovci, kjer trenutno opravlja delo tajnika. Je tudi mentor mladine, ker želi biti dober vzgled mladi generaciji, in vodja članic v PGD Borovci. Od leta 2002 do leta 2010 je bila vodja članic v občinskem gasilskem poveljstvu Markovci. V 30-letnem prostovoljnem delu je opravila tečaj za sodnika gasilskih in gasilsko-športnih disciplin, tečaj za mentorja mladine, za gasilskega častnika in bolničarja. Vse od ustanovitve je aktivna tudi v OORK Markovci, kjer je članica upravnega odbora. V CZ občine Markovci je od leta 2000 vodja ekipe prve pomoči, kjer si prizadeva, da bi se ekipa udeleževala tekmovanj in tako ponesla ime naše občine izven svojih meja. Trenutno je članica občinskega sveta, kjer si kot svetnica prizadeva prisluhniti željam in potrebam občanov. Andrejka Mislovič si resnično zasluži častni bronasti znak za vso njeno prostovoljno delo, ki ga opravlja v različnih društvih. Za prejem ji iskreno čestitamo.

Marija Prelog

Ekipa prve pomoči na regijskem tekmovanju

V soboto, 14. junija, je bilo v Majšperku 19. regijsko preverjanje usposobljenosti ekip prve pomoči. Preverjanja se je udeležilo 9 ekip, kar je največ do sedaj.

Ekipa, ki so sodelovale na preverjanju, so bile: MO Ptuj I in MO Ptuj II, OO RK Ormož, CZ občine Markovci, CZ občine Cirkulane, CZ občine Kidričevo, OO RK Kidričevo, OO RK Majšperk in ekipa občine Majšperk. Našo ekipo so sestavljali: vodja ekipe Andrejka Mislovič in člani Lidija Meško, Nejc Zelenik, Danica Lenart, David Mislovič in Tomas Štumberger. Pripravljenost in usposobljenost ekip se je preverjalo na štirih

delovnih mestih: na 1 DM se je zgodila delovna nesreča, na 2 DM nesreča na zabavi s strelskim obračunom, na 3 DM pri vrtcu na otroških igralih in na 4 DM nesreča na vodi. Ekipa smo morale pokazati veliko znanja, usposobljenosti in iznajdljivosti pri oskrbi poškodovancev. Na preverjanju je zmagala ekipa občine Majšperk, ki se bo v septembru udeležila državnega preverjanja ekip prve pomoči v Kopru. Ekipa naše občine je zasedla 8. mesto, kar je dobra uvrstitev, saj je bila konkurenca med ekipami zelo velika, ekipa pa je letos v takšni sestavi nastopila prvič.

Andrejka Mislovič

Foto: arhiv

Ekipa prve pomoči

Vabilo društvom in posameznikom k oddaji prispevkov za naslednjo številko Lista iz Markovcev

Spoštovani, vabimo vas, da s prispevki popestrite občinski časopis in občane seznanite z aktualnim dogajanjem vašega društva ali vasi. Veseli bomo prav vsakega članka. obenem velja vsa zahvala tistim, ki so s svojimi besedami popestrili današnjo številko časopisa. **Naslednja številka Lista iz Markovcev bo izšla predvidoma konec meseca septembra 2014.** V kolikor bi želeli sodelovati v naslednji številki, vas vabimo, da vaše prispevke in slikovni material pošljete na naslov markovski.list@gmail.com do 5. septembra oziroma po dogovoru. Za vsa morebitna vprašanja se lahko obrnete na člane uredniškega odbora. V pričakovanju vaših prispevkov vas lepo pozdravljamo! Uredniški odbor: Alenka Rožanc, Marija Prelog, Matjaž Mlinarič in Patricija Majcen.

kot odlično sodelovanju župnijske Karitas, gospodu župniku za vso pomoč, poveljstvu civilne zaščite občine Markovci oz. poveljniku g. Ivanu Golobu, saj si delimo skupno pisarno v prvem nadstropju gasilskega doma in tako tudi stroške, vodstvu gasilskega društva Markovci prejšnjemu in zdajšnjemu predsedniku Matjažu Mlinariču, gospodarju našega gasilskega društva Janezu Plohlju, ki je ravno tako vedno na razpolago ko ga potrebujemo, vaškemu predsedniku Francu Cimermanu, Marja-

ni Cafuta sekretarki območ. združenja RK Ptuj za vso pomoč, in za vzorno sodelovanje. Seveda pa še posebej hvala mojemu upravnemu odboru in vsem članom za vso pomoč, ki smo jo združili in tako rešili kar je bilo potrebno in koliko smo lahko. Novi predsednici Valeriji in tajnici Mariji, želim novih predlogov in idej in vsekakor sem še vedno tu, pripravljena pomagati kjerkoli bo potrebno.

Hvala vam za zaupanje v teh letih.

Marija Prelog

Makedonija nas je navdušila

Člani Kulturnega društva »Alojz Štrafela« smo v razširjeni ekipi spoznali in okusili deželo gostoljubnih ljudi, deželo odlične hrane in vina, deželo, kjer sije sonce – Makedonijo.

V dnevih od 9. do 12. maja nas je kar 54 odpotovalo proti Makedoniji. Ni nas bilo malo, ki smo se prvič srečali s to deželo, in ni jih bilo malo, ki so podoživeli in obudili spomine na nekdanje trenutke. Na pot smo se odpravili 9. maja zgodaj zjutraj, a ne proti hrvaški strani, temveč proti Italiji. Proti Skopju nas je čakal let iz italijanskega letališča Treviso. Ozko razmišljanje slovenskega letalskega prevoznika je krivo, da smo leteli z madžarskim nizkocenovnikom iz italijanskega letališča. Izkazalo se je, da je potovanje z letalom brez prtljage daleč najbolj ugoden način potovanja. To pa je že zgodba za kak drug članek. Med potovanjem proti letališču se je naša prtljaga varno zibala v belem kombiju, ki se je na pot odpravil že prejšnji dan.

Napetost pred vzletom se je stopnjevala, saj so bili med nami tudi člani, ki so prvič leteli z letalom, a je ta kmalu po vzletu popustila, ko se je verjetno kot posledica adrenalina po letalu razširilo petje naših članov. Nepozabni trenutki in pogledi zadovoljnih sopotnikov, ki so navdušeno ploskali po vsaki odpeti pesmi.

Po pristanku na letališču Aleksandra Velikega v Skopju so nas pričakali predsednik društva Franc Visenjajk (ki je bil sopotnik v belem kombiju) in gospod Goran Pinza, Slovenec iz Bitole. Je turistični vodič in človek, s katerim sva v celoti skupaj organizirala gostovanje. Goranova mati je Slovenka in tako sta oba člana Slovenskega društva Triglav iz Bitole. Na pot proti Makedoniji smo se odpravili na povabilo predsednice omenjenega društva, gospe Tanje Franc.

Odločitev, da se sekcija Moški pevski zbor Kulturnega društva »Alojz Štrafela« Markovci odpravi na gostovanje v Makedonijo, je v društvu tlela že nekaj let. Ugotavljamo, da so za gostovanja

Člani društva smo si ogledali antično mesto Heraklea

Foto: Goran Pinza

še vedno najboljši kraji južno od nas, pa naj bo to hrvaško Zagorje, Sarajevo ali Dalmacija. Vedno smo bili pozitivno presenečeni nad toplim sprejemom, nad gostoljubjem in nenazadnje tudi nad kulinariko. Zdaj, ko je tudi Makedonija za nami, lahko te ugotovitve le še potrdimo.

O Makedoniji sem pred obiskom vedel bolj malo. Da je tam več sonca in da je topleje, v poletnih mesecih celo zelo vroče. Da je ta dežela v očeh ljubitelja narave precej lepa, drugačna in posebna. Vedel sem tudi, da imajo zelenjavo in sadje izvrstnega okusa, ki ni obremenjeno s kemijo ali žlahtnjenjem pa tudi to, da je država vpeta med politične zgodbe Grkov, Bolgarov, Albancev in Srbov, ko ji eni ne pustijo imena, drugi države, tretji pa ji povzročajo težave pri državnosti in podobno. A pustimo politiko ob strani. Makedonci imajo ogromno zelenjave, sadja, tobaka in grozdja, iz katerega v zadnjih letih pridelujejo vina odlične kakovosti.

Najprej smo si ogledali prestolnico.

Skopje je glavno in največje mesto v Makedoniji ter tudi politično, upravno, gospodarsko, kulturno, izobraževalno in znanstveno središče s približno tretjino vsega prebivalstva v Makedoniji. Nahaja se na strateško važnem predelu Balkanskega polotoka ob glavni balkanski poti, ki zahodno Evropo preko Beograda povezuje z Grčijo. Mesto je strnjeno v ozki dolini reke Vardar, ki jo zapirata vrhova skopska Crna Gora na severu in Vodno na jugu. Gre za mesto, ki je v zgodovini vedno nosilo pomembno vlogo. Pred enainpetdesetimi leti (26. julija 1963) ga je prizadel katastrofalni potres, ki je porušil skoraj tri četrtine mesta. Umrlo je 1.070 ljudi, več kot 2.900 pa je bilo ranjenih. Danes vlagajo enormna sredstva in gradijo ogromne spomenike. Na osrednjem trgu se dvigata Filip in Aleksander Veliki na konju Bukefalu. V načrtu imajo postaviti tudi 30 m visok kip Agnes Gondza Bojadziu, bolj znan kot mati Terezi, ene največjih osebnosti na svetu, ki se je rodila v Skopju in tu živela do 18. leta. Bila je sestra misijonark ljubezni, reda, ki

ga je sama ustanovila.

Po odlični tradicionalni večerji smo se odpravili na dve uri in pol dolgo pot z avtobusom proti Bitoli, kjer smo se namestili v treh manjših hotelih. Navdušeni po prvih vtisih in precej utrujeni smo hitro zaspali.

V soboto smo si takoj po zajtrku ogledali mesto Bitolo. Popoldne smo imeli vajo in zvečer koncert v dvorani tamkajšnjega kulturnega doma. Na koncertu je bil prisoten gospod Mihajlo Mojsov, častni generalni konzul Republike Slovenije v Bitoli. Nastopili smo predvsem za člane Slovenskega društva Triglav, poslušat pa so nas prišli tudi tisti, ki so nas slišali na letalu. Na koncertu se je v imenu občine zahvalil tudi naš župan, gospod Milan Gabrovec.

V nedeljo smo se odpravili proti jugozahodu Makedonije – proti Ohridu. Da smo bili dobrodošli povsod, smo čutili na vsakem koraku. Ljudje so iskali stik, možnost za pogovor. Še vedno je prisoten jugoslovanski duh. V ponedeljek zjutraj smo se odpravili proti Skopju, kjer nas je čakala še ena obveznost. Povabljeni smo bili na sedež izpostave Perutnine Ptuj, Makedonija v Skopju. Na sprejemu je bil prisoten tudi njegova ekselencija gospod Branko Rakovec. Po krajšem kulturnem programu in odlični pogostitvi smo se odpravili proti letališču. Čakal nas je le še let proti Italiji in vožnja z avtobusom proti Markovcem. Bel kombi, s katerim sta gospod Danilo Toplek in predsednik Franc Visenjajk peljala našo prtljago tudi nazaj iz Makedonije, in avtobus, s katerim smo se pripeljali z letališča, sta se ob prihodu v Markovce srečala ravno pred občinsko zgradbo. To je bilo smeha ...

Prevzeti organizacijo omenjenega gostovanja ni mačji kašelj. Poskrbeti, da bo vse teklo kot mora za 54 ljudi, je terjalo kar nekaj navora. Brez lokalnega vodiča Gorana Pinze v štirih dnevih zagotovo ne bi spoznali toliko Makedonije. Uspelo nama je. Verjamem, da nam bo izlet ostal v lepem spominu. Vrnili smo se polni odličnih vtisov. Makedonija je izjemno lepa, še lepša pa je, če jo doživiš v odlični družbi in mi smo jo! Dodali smo še en lep kamen v čudovit mozaik našega društva, ki mu pravimo prijateljstvo. Pravo prijateljstvo se ne skrha, če iz mozaika izpade kak del, ampak se mora še tesneje povezati. Mozaikov ne gradimo le danes za danes, ampak za jutri in jutri je že jutri.

Aleš Milošič

OKOLJU PRIJAZNE CENE

GEODETSKE STORITVE

G
E
O
M
E
R
A

Anita Požegar s.p.
InfoTel.: 041 588 358
PE: Trg osvoboditve 10, LENART
anita@geomera.si

Dolič 38, 2253 Destrnik, www.geomera.si

Foto: osebni arhiv

Maja z navijači v oddaji Raketa na Planetu

Majo Zemljarič smo kot tekmovalko za zlato točajko predstavili že v prejšnji številki, tokrat pa predstavljamo še razplet njene zgodbe na televizijskih zaslonih.

Maja, kako se je zaključila tvoja zgodba v tekmovanju za zlato točajko? Nazadnje smo poročali o tvojem obisku na Primorskem. Kaj je temu še sledilo?

Maja Zemljarič: »Moja zgodba v tekmovanju za zlato točajko se je zaključila pri četrtfinalu. Takrat me je premagala moja sotekmovalka Alja Prgin. Po prijetnem obisku na Primorskem, pri sotekmovalki Kristini Maršič, je sledilo snemanje oddaje v Ljubljani. Na snemanje me je že prvič spremljalo 50 mojih navijačev in strastnih podpornikov. Spet je stekla ena prav posebna akcija, kjer mi je bilo jasno dano na znanje: »Maja, ti se nič ne sekiraj. Povej, kaj rabiš in to boš dobila«. Tako smo na prvo snemanje potovali s kombiji in osebnimi avtomobili, na drugo pa kar z avtobusom. Pot je bila zanimiva, saj smo s seboj peljali tudi našo vaško maskoto – konja. Ker je bil prevelik za prtljažnik, smo ga peljali kar v potovalni kabini na stopnicah. Ko smo se ustavili na postajališču, je bilo konja potrebno vzeti z avtobusa in ga kasneje spet naložiti vanj ... Smeha ob tem ni manjkalo.

V drugem krogu tekmovanja nas je ekipa Rakete preobrazila v stil poslovne ženske. Odzivi in vtisi so bili nadvse zanimivi, saj takšne Maje nihče ne pozna. Skoraj vsak mi je rekel: »Sem moral dvakrat pogledati, če si to res ti.«

Kaj ti pomeni sedaj že preteklo sodelovanje v omenjeni akciji? Kaj pozitivnega ti je prinesla ta izkušnja in kaj to pomeni zate osebno?

Maja Zemljarič: »Prav zanimivo se je bilo preizkusiti v vlogi »igralca« pred kamerami, videti, kako vse skupaj nastaja in koliko truda in trdega dela je potrebno vložiti, da na televiziji to potem izgleda popolnoma sproščeno in brezskrbno. Najtežje se mi je bilo navaditi, da ti pri vsakem gibu nekdo pod nos tišči kamero. Ta izkušnja mi je prinesla veliko novih poznanstev in spoznanje, kako v vasi vedno znova potrjujemo rek V slogi je moč. Pomoč in podpora, ki sem je bila deležna s strani svojih sovaščanov, je neznatna. Zelo sem vesela, da smo se vsi skupaj podali v to, saj se mi zdi, da smo se zdaj povezali še bolj kot kadarkoli prej. Vsi smo delali za en cilj in vsi smo dali vse od sebe za uresničitev le-tega.«

Tekmovanje je bilo vseskozi prisotno tudi v medijih, pred kamerami. Vsekakor si v tem času bolje spoznala delo v studijskih in pred kamerami. Kaj meniš o

takšnih in podobnih oddajah, ki jih lahko spremljamo na televizijskih programih? Česa si se naučila?

Maja Zemljarič: »Mislim, da sem po tej izkušnji popolnoma spremenila mnenje o televiziji. Velikokrat sem slišala o montažah in o tem, kako so kakšen posnetek ali izjavo priredili. Tokrat sem to okusila na lastni koži. Televizija je medij, ki lahko marsikaj priredi, prikrije ali ustvari sebi v prid. Ustvarjalci oddaj bolj ali manj stremijo zgolj k temu, da je ustvarjen večji show. Navsezadnje pa je to njihovo delo – pritegniti ljudi k ogledu.

Spoznala sem tudi, da so ljudje, ki delajo za kamerami, pravi garači. To so režiserji, organizatorji, tonski tehniki ... Nisem vedela, koliko enega trdega dela in truda je potrebno vložiti, preden nastane takšna oddaja. Naučila sem se, da moraš za delo na televiziji biti marljiv in imeti jeklene živce.«

V oddaji si dodobra predstavila tudi svojo vas in našo občino, kar je vsekakor pozitivno vplivalo na še dodatno prepoznavnost našega kraja. Kot smo lahko videli, so ti na pomoč z veseljem priskočili sovaščani in tudi ostali občani. Komu se gre zahvaliti za promocijo?

Maja Zemljarič: »Ko že teče beseda o mojih sovaščanih in pomoči, bi se jim rada vsem skupaj res, res iskreno zahvalila.

Konjeniškemu društvu Nova vas, ki je poskrbelo, da smo se prevažali s konjskimi vpregami, obema sekcijama Konjeniškega društva (BCS team, piceki), domačemu gasilskemu društvu za izposojanje opreme v namen snemanja in gasilskega vozila za prevoz. Zahvaljujem se svojim staršem, sestri, tetam, stricem in bratrancem, ki so mi pomagali in me brezpogojno podpirali. Zahvala gre vsem, ki so na kakršenkoli način pripomogli k temu, da smo imeli priložnost naš kraj in naše ljudi predstaviti v tako dobri luči in v takšnem obsegu.«

Kakšni so tvoji načrti za v bodoče? Verjamemo, da boš v vašem gostišču vselej poznana kot zlata točajka ...

Maja Zemljarič: »Načrtov za prihodnost je veliko in to tekmovanje je vsekakor pripomoglo k moji promociji in promociji celotne vasi. Že ta konec meseca s Konjeniškim društvom organiziramo dvodnevno prireditev, v katero bomo vključili košnjo na star način, 7. srečanje Novih vasi Slovenije in srečanje konjenikov, starodobnikov in nove kmetijske mehanizacije.

Verjetno bo res držalo, da bom za svoje ljudi vedno ostala zlata točajka. Povem vam, da ga ni lepšega občutka, kot vedeti, da te imajo ljudje radi in si v svojem okolju sprejet.«

Alenka Rožanc

Občni zbor Avto moto društva Markovci

Občnega zбора so se udeležili cenjeni gostje in člani našega društva: župan Občine Markovci, častni predsednik AMD Markovci Vladko Korošec, vodja policijskega okoliša Marjan Vrbnjak, direktor Radia Ptuj Drago Slameršak,

vodja izpitnega centra na Ptujju Janez Meznarič in poveljnik civilne zaščite Občine Markovci Ivan Golob. Gostje so nam povedali veliko spodbudnih besed, ki so nas zelo obogatile. Vodja policijskega okoliša Marjan Vrbnjak je v poročilu po-

vedal, da je prometna varnost v naši občini dobra in posledično v lanskem letu zato ne beležimo nobene smrtne žrtve. Predsednik Martin Zamuda je pregledal enoletno delo AMD Markovci. Lansko leto smo imeli na občnem zboru preventivno predavanje o prometnih predpisih, ki ga je vodil vodja izpitnega centra na Ptujju Janez Meznarič. Ob občinskem prazniku smo organizirali družinsko uro varne vožnje v Osnovni šoli Markovci, kjer so animatorji AMZ Slovenije teoretično in praktično pokazali, kako se pravilno in varno voziti s kolesom. Družinske ure so se udeležili vsi učenci, učitelji in delavci šole ter vzgojiteljice in otroci iz vrtca. Bilo je zelo poučno, udeleženci pa so dobili veliko koristnih nasvetov. V Osnovni šoli Markovci smo razdelili po-barvanke na temo »Otroci v prometu na cesti«. Člani društva se udeležujemo

vsakoletne čistilne akcije, prav tako pa ob začetku šolskega leta varujemo otroke na poti v šolo. Skozi našo občino vodita zelo prometni cesti, ki sta v slabem stanju. Lokalne ceste v občini so dobro vzdrževane, prometna signalizacija in talne označbe so dobre. V občini se je v zadnjem obdobju zgradilo nekaj kilometrov kolesarskih cest, na katerih so kolesarji varnejši. Po zagotovilih župana se bo izgradnja nadaljevala. Ugotavljamo tudi, da so lokalne ceste preobremenjene s tovornimi vozili, čeprav je za njih vožnja prepovedana. Tudi hitrosti po naših vaseh so mnogokrat prevelike. Statistika pravi, da se je prometna varnost izboljšala, vendar je 142 mrtvih na celotnem območju Slovenije še vedno (pre)veliko število. Voznicam in voznikom želimo srečno in varno vožnjo.

Martin Zamuda, predsednik AMD Markovci

Foto: Roman Kuhar

Člani Avto moto društva Markovci na občnem zboru.

Predstavitev naših vasi – Zabovci

Foto: JJ

Pogled iz akumulacijskega jezera na Športni park v Zabovcih

Zabovci so najbolj zahodna vas občine Markovci in mejijo na Spuhljo iz Mestne občine Ptuj. Naselje je od nekdaj sledilo toku reke Drave; večina hiš stoji nekoliko višje, severno od današnjega akumulacijskega jezera za HE Formin. V vasi živi približno 500 prebivalcev. Veliko se jih poleg zaposlitve ukvarja še z delom na manjših kmetijah doma. Prebivalci so zadovoljni z napredkom v času od ustanovitve samostojne občine.

Zabovci so v svoji zgodovini večkrat spremenili ime. V letu 1277 se je vas imenovala *Saba*, v letu 1527 se je preimenovala v *Savadorff*, leta 1542 se je vas imenovala *Sabauetz* – podobno so jo imenovali tudi Nemci med okupacijo (povzeto iz zapisa Karoline Pičerkro).

V preteklosti so se tukajšnji predniki ukvarjali predvsem z govedorejo. Krajevni leksikon iz leta 1937 za vas Zabovci omenja dva mlina na vodi. Kmečki mlin Korošec je naslednik enega od teh mlinov, prvi pa je bil postavljen že pred 200. leti. Današnji kmečki mlin Korošec je bil v letu 2001 dograjen z visoko stavbo, v kateri so sušilnice in silosi, opremljen pa je z najnovejšo tehnologijo.

Vas ima bogato dediščino v stavbarstvu. Vaško znamenitost je še nedolgo nazaj predstavljala hiša v panonskem slogu, imenovana Runarjeva domačija. Ker pa tisti, ki bi lahko kaj naredili, tega v času, ko je to bilo mogoče, niso storili nič, je žal še zadnja panonska hiša propadla oz. izginila iz obličja vasi. Runarjevo domačijo so občudovali ljudje iz celega sveta, saj se je več kot 10 let s soglasjem takratnega lastnika uporabljala pri prikazu naših običajev v predpustnem času. Notranjost je bila opremljena s starinskim pohištvom, tla so bila ilovnata in poteptana, hiša pa krita iz slame.

V vasi je tudi veliko kapel in križev. Najstarejša je vaška kapela, ki je 14. junija letos praznovala 100. obletnico postavitve. Sledijo ji še Matekova kapela, Kokotova kapela ter Muhičeva kapela ter dva križa: križ, ki stoji v spodnjem delu vasi ob jezeru in Matekov križ, ki stoji ob glavni cesti Ptuj–Borl.

Celotna vas si prizadeva ohranjati izvirne pustne like in običaje, saj so tod doma ljudje, ki vselej pomagajo pri organizaciji fašenka. V predpustnem času vas še posebej oživi. Takrat pridne roke naredijo na tisoče rož, duhov in številnih drugih okraskov, ki krasijo vas in domove v pustnem času.

Vas stoji na zelo mirni lokaciji in je od mestnega središča Ptuj oddaljena le do-

bre 4 km. Ker so dokončno urejene tudi kolesarske poti med Ptujem in Markovci (kolesarska pot je urejena ob potoku Rogoznica), je veliko tistih, ki se z družinami odpravijo na sprehod ali kolesarjenje. Ker je vas zelo razpotegnjena, so na novo postavljene tudi table, ki obiskovalce usmerjajo do zelenega cilja. Iz celotne vasi se širi čudoviti pogled na Ptujsko jezero; nekateri lahko kar iz svojih domov sledijo raznim regatam, ki se dogajajo na vodi. Imamo čudovite poti za tekače, sprehajalce in miren kotiček na športnem igrišču, kjer se otroci lahko prepustijo toku igral, igram z žogo itd. Tik ob igrišču stoji tudi zelo lepo urejen ribnik, kjer ljubitelji ribištva pomerjajo svoje moči v ribolovu, drugi obiskovalci pa prinesejo kakšen priboljšek ribam in si spočijejo svoj pogled na vodi. Iz vasi nam pogled lahko zajadra na Pohorje, lepo sta vidna tudi Boč in Donačka gora.

V vasi potekajo razni dogodki, med njimi so tradicionalna postavitve prvomajskega drevesa 1. maja, gasilsko tekmovanje, vsakoletno srečanje pod lipo ob prazniku osamosvojitve, vaške igre, razne športne

prireditve in vsakoletni zaključek leta s postavitvijo noveletne jelke in obdaritvi-jo najmlajših. Želimo si še ureditve vaškega središča ob gasilskem domu.

Najstarejše društvo v vasi je gasilsko društvo, ki je bilo ustanovljeno davnega leta 1927.

Takrat so se zabovski fantje na lastno iniciativo in željo vaščanov Zabovcev povezali v gasilsko društvo, ki je štel le eno desetino. Želja po ustanovitvi pa je bila, da se sestava desetine, predvsem zaradi velikega števila požarov in mnogokrat neznanja, organizira in usposobi za gašenje. Društvo se je hitro širilo, tako da danes šteje prek 100 članov (zajeti so operativni člani, pionirji, mladinci, veterani in simpatizerji). Od ustanovitve do danes je imelo društvo 13 predsednikov, 10 poveljnikov in 15 tajnikov. Ob ustanovitvi so kupili ročno brizgalko, ki je naš ponos še danes. Obnovljena je bila ob 80. letnici društva, na ogled pa je v mansardi v gasilskem domu. V letih delovanja so opremo širili z nakupi še dodatnih brizgalk, kombija, praporov, ki so v uporabi še danes, vozila TAM 2000, za katerega so po-

lovico sredstev prispevali vaščani, leta 2000 pa so nabavili orodno vozilo Mercedes, za katerega so prav tako veliko sredstev prispevali vaščani sami. Prvotni gasilski dom se je pričel graditi leta 1928 in se je zaradi vedno večjih potreb vedno znova širil, bil večkrat obnovljen, prenovljen in dograjen. Zadnja investicijska dela z gradnjo mansardnih prostorov so bila v letu 1997. V njih so prostori gasilcev, vaškega odbora, aktivna podeželskih žena, Korant kluba Razjarnik, velika sejna soba in arhiva. Spodaj je čudovita dvorana s predprostorom in lepo urejena kuhinja, ki je bila v celoti prenovljena v letošnjem letu. Operativa ima svoje prostore v kleti, kjer je garaža, prostor za orodje in slačilnica.

Zaradi napredka tehnologije in različnosti požarov in drugih

Foto: JJ

Zabovski gasilski dom, za njim pa vaška kapelica.

aktivnostih, ki jih ob različnih nesrečah opravljajo člani društva, se ti nenehno izobražujejo in usposabljaajo. Društvo zelo veliko časa posveti tudi delu s pionirji in mladinci, sami pa se srečujejo ob vsakomesečnih vajah. Desetine raznih kategorij se skozi vse poletje udeležujejo raznih tekmovanj.

Ob dobrem vodstvu in še vedno dobri pripravljenosti ostalih članov je gasilsko društvo ponosno na številna priznanja in pokale, in nenazadnje tudi pohvale tistih, ki njihovo delo spremljajo. Za delo v gasilskem društvu in na akcijah, ki se jih gasilci udeležujejo, ni denarnih plačil, je pa veliko zadovoljstvo in sreča, ko vidiš, da si lahko pomagal sovaščanu ali komurkoli drugemu v nesreči, ko je človek sam in nemočen. Naši gasilci še vedno sledijo motu, ki ga imajo najraje: »Ni služba naša imenitna in svet zanjo se ne poti, saj brez zlata in ženske slave preprosti smo gasilci mi ...«.

V vasi deluje tudi športno društvo

Športni park, kot smo ga poimenovali, si pravzaprav to ime tudi zasluži. Stoji na mirni lokaciji izven vasi pod akumulacijskim jezerom v smeri proti Markovcem. Še vedno se spominjamo prvotne oblike, veliko drevja, podrasti, tu in tam vodnih mlak, nemalokrat tudi raznih odpadkov. Začetki del na sedanjem igrišču so se pričeli, ko je nastala nova občina Markovci. Takratni svetniki so staknili glave in največ energije je v projekt vložil takratni svetnik iz Zabovcev Franc Obran. K delu smo pristopili vsi vaščani: tisti, ki so imeli motorne žage, tisti, ki so imeli traktor in voz, drugi s sekiro, lopato. Najprej se je celotna površina očistila, nato je nastalo igrišče z asfaltno podobo za igranje malega nogometa, košarke ali rokometu, ob njem pa balinarska steza in igrišče za odbojko. Kmalu je ob igrišču zrasla brunarica, kjer so klubski prostori, v mansardi pa ima svoje prostore upravni odbor. Brunarica se je pred tremi leti obnovila in podaljšala. Ob njej je tudi lična letna kuhinja. Ob vhodu v športni park je občina Markovci postavila tudi vodnjak, da se lahko mimoidoči osvežijo z vodo, in klopi, kjer si pohodniki naberejo novih moči. Športni park je zelo lepo urejen, za podobo in čiščenje pa poskrbijo vsak teden v četrtek člani sami. V njem se odvija veliko prireditev, tudi tistih, ki so se včasih odvijale pred gasilskim domom. Vzdrževanje takšnega objekta je zelo drago, zato člani pridobivajo nekaj sredstev z dajanjem v najem. Skozi vse poletje je v parku zelo živahno, na igralih, ki stojijo ob igrišču pa najdejo svojo zabavo tudi najmlajši.

V društvu deluje tudi sekcija ribičev, ki so ponosni na ribnik, ki stoji ob igrišču. Večkrat se v njem odvijajo ribiške tekme, člani pa skrbijo za okolico, zasaditev dreves, in lesnih delov – mostička, ki je postavljen v ribniku. V društvo je vključenih približno 50 članov, sestavljajo jih člani vseh generacij.

Imamo tudi aktiv podeželskih žena, ki deluje že 13 let. Posvečajo se predvsem raznim tečajem kuhanja in peke peciva, s katerimi nas razveseljujejo na raznih prireditvah. Vedno so pripravljene priskočiti na pomoč ob kakršnemkoli dogodku. Udeležujejo se tudi strokovnih ekskurzij, kjer si znanje še dodatno pridobivajo. Najmlajše društvo je Korant klub Razjarnik, ki je letos slavili 5. obletnico obstoja. Vanj je včlanjenih 17 članov, njihov namen pa je promocija koranta, saj le-ta izvira prav iz naših krajev, in ohranjanje starih običajev. Pod okriljem Korant kluba Razjarnik je potekala tudi Rancarija, v letošnjem letu pa načrtujejo izvedbo že 5. Rancarije.

Prispevek je v imenu vaške skupnosti in vseh društev pripravila Jana Janžev.

Sto let prošenj, zahval in povezovanja

»Hvaljen Jezus«, je napis, ki krasi kapelo Svete družine v vasi Zabovci. Ob njeni stoletnici so vaščani na pobudo domačina Janeza Krajnčiča skupaj z občino Markovci pripravili slovesnost. Ta je vključevala blagoslov obnovljene kapele, sveto mašo pred gasilskim domom in vaško druženje po njej. Blagoslov in mašo je ob somaševanju domačega župnika Janeza Maučeca daroval ljubljanski pomožni škof dr. Anton Jamnik. Predsednik vaše skupnosti Jože Cimerman, ki si je prizadeval za obnovo, je ob sklepu izrazil zadovoljstvo, da je do tega sploh prišlo, župan občine Markovci Milan Gabrovec pa dodal, da se občina zaveda pomena znamenj in zato tudi vlaga v njihovo obnovo.

»Trudili in povezali ste se med seboj ob tej obnovi,« je zbranim dejal ljubljanski pomožni škof dr. Anton Jamnik. »Lepo, da je pri tem sodelovala vsa vas, da je to delo podpiral domači župnik. Tudi neka zunanja obnova, neko materialno delo

je pomembno, če vemo, da je zadaj stoji močna vera oziroma vemo, da se s tem ta vera dopolnjuje.« Spomnil je na besede tujih turistov, ki ne morejo verjeti, da imamo po državi tako veliko znamenj, bodisi križev, kapel ali česa podobnega. »To vse govori, da je slovenski človek moral preko trpljenja, hkrati pa je ohranjal upanje, veselje in zaupanje, da nikoli nismo sami.«

V pridigi se je škof dr. Jamnik ustavil še ob moriji prve svetovne vojne, saj je bila kapela Svete družine v vasi Zabovci postavljena prav v zahvalo in priprošnjo za srečno vrnitev iz bojnih polj. »Ni teh in onih, ni naših in vaših, pred Bogom smo mi. Pred Bogom je neskončno dostojanstvo človeka in kadar se spodbujamo, poslušamo med seboj, odpuščamo, pridejo sicer tudi težave, konflikti, vendar je umestnost življenja, da jih rešujemo, se pogovarjamo in tudi morda iz neke težke stvari vstanemo močnejši, bolj modri in malo bolj ponižni.«

Škof dr. Jamnik je ob blagoslovu prenovljene vaške kapele poudaril, da je

potrebno ohranjati vero. »Bodimo verni. Biti veren, verovati v Boga ne pomeni bežati v nek svet, ampak opaziti človeka, otroka, ženo, prijatelja, sodelavca, sošolca kjerkoli že smo, skratka, da najprej opazimo človeka, se več poslušamo, odpuščamo veselimo in gradimo živo občestvo.«

Karolina Pičerkova je pred blagoslovom kapele opisala njeno zgodovino, se ustavila pri nekaterih pomembnih mejnikih ter omenila tudi vsakoletni blagoslov velikonočnih jedil. »Vsako leto znova nas vse zvabi velikonočna sobota, ko se ob 11. uri zberemo Zabovčanke s svojimi lepimi košarami h blagoslovu jedi in z nami so vedno tudi že naši potomci, celo najmlajši, da preko molitev in pisank ob slovesu podoživijo lepoto velike noči. Iskrena hvala – Bog lonaj – gospodu župniku Janezu Maučecu s spremljevalci, ki nam vse to omogočite. Priporočali se bomo tudi za naprej,

Foto: zasebni arhiv

Obnovljena vaška kapela ob 100. obletnici postavitve

za dolgo življenje naše kapele in ljudi ob njej.« Pičerkova je še dejala, da znamenja, kapele in križi že iz preteklosti pričajo o »velikem zaupanju ljudi v pomoč svetnikov, o njihovi hvaležnosti, prošnjah in zaobljubah; večinoma so zanje potem tudi dobro skrbeli in skoraj nobene kapele oz. križa niso prepustili propadu ali celo porušenju ter odstranitvi.« Svoj priložnostni nagovor pa je Karolina Pičerkova sklenila z naslednjimi besedami: »Hvaležni prav vsem, ki so skozi minulih sto let skrbeli za to kapelo, zaupamo tudi v njeno bodočnost od tega dne dalje, da se bodo še mnogi, iskreno misleči ljudje, lahko ozrli nanjo in s pozdravom „Hvaljen Jezus“ zaupali v moč vere.« Uradni del slovesnosti se je sklenil z nastopom otrok iz vasi pod vodstvom Helene in Silvije. Med pesmijo in plesom je bilo čutiti ne zgolj povezanost otrok, ampak celotne vasi, kar se je še posebej potrdilo ob pogostitvi, ki so jo skupaj z vaško skupnostjo pripravile članice Društva podeželskih žena iz vasi Zabovci. A praznovanje se s tem ni sklenilo. Po več kot 20. letih je na Brezovem vrtu zaigrala glasba, pod brajdami pa se je postavila prava domača vaška gostilna. Druženje, ki je orosilo marsikatero oko, je dalo priznanje najprej vaški skupnosti, Prstovoljnemu gasilskemu društvu Zabovci in vsem posameznikom, ki so prispevali, da bo ta dan ostal zapisan v zgodovino vasi in njenih vaščanov.

Alen Salihovič

Foto: zasebni arhiv

Škof dr. Anton Jamnik in markovski župnik Janez Maučec s predstavniki vaške skupnosti, Janezom Krajnčičem kot pobudnikom blagoslova kapele in aktiv podeželskih žena

Kokotova kapela v Novi vasi

Foto: Marija Prelog

Notranjost Kokotove kapele

Kapelo sta spomladi 1919. leta dala postaviti Elizabeta in Jakob Peklar v zahvalo, ker se je Jakob srečno vrnil iz prve svetovne vojne, kjer je bil na ruski fronti. Postavila sta jo z lastnimi sredstvi. Blagoslovil jo je takratni župnik g. Hlastec in to je bil slavnostni dogodek za celotno vas. Za kapelico že več kot 50 let vestno skrbi njuna vnukinja Genovefa Lovrenko. Kapela je bila lani obnovljena in je ponos Kokotove družine, predvsem Genovefe, ki od spomladi do pozne jeseni skrbi, da je kapelica vedno okrašena s cvetočimi lončnicami, kar ji daje posebno veličino. Tudi drugi vaščani v kapelico prinašajo rože in sveče ter se tako zahvaljujejo za vse, kar jim je dano. Po pripovedovanju prednikov so že nekdaj pri kapeli molili šmarnice, ob veliki noči imeli blagoslov jedil, ob božiču pa so postavili jaslice. To se je ohranilo vse do danes. Ljudje se ustavljajo pri kapelici, eni postojijo in morda pomolijo ter prosijo drago Marijo za vse dobro, kar jih teži, drugi si jo zgolj ogledajo. Genovefa Lovrenko je zelo hvaležna svojim starim staršem, da so zapustili tako dragoceno zgodovinsko in posvečeno delo v obliki kapelice in pravi, da še bo naprej tako vestno skrbela zanjo, saj ji ob molitvi in prošnjah daje moč za življenje.

Marija Prelog

Foto: Marija Prelog

Kokotova kapela v Novi vasi je posvečena Mariji, kraljici venca majnika.

S starimi mopedi po bivši Jugoslaviji

V Klubu ljubiteljev starih vozil Moped iz Bukovcev se vedno nekaj dogaja. Društvo šteje malo članov, a deluje že peto leto in si postavlja vedno nove izzive oz. podvige. Članom je osnovno vodilo ohranjanje in obnavljanje kulturne in še bolj tehnične dediščine.

Po skednjih in garažah iščemo stara vozila, ki so lastnikom bolj kot ne v napoto, nam pa predstavljajo neprecenljivo vrednost. Starodobna vozila, ki jih imamo v lasti, skrbno obnavljamo, da spet po 50, 60 in več letih izgledajo kot nekoč. Ker pa so v tistih časih služila za vsakdanje prevoze v službo, opravkih in tudi po popotovanjih, danes pa le za razstave in srečanja, je zrasla ideja, da se s starimi mopedi podamo po bivši Jugoslaviji. Poskušali smo se postaviti v tiste čase, iz katerih so naša vozila in potovanje temu tudi prilagodili. To pomeni brez navigacije, brez odvečne krame in oblačil v kovčkih in z veliko mero optimizma in dobre volje. Vedeli smo, da ta atraktivna in nevsakdanja vožnja zahteva več časa kot denarja, sva zbrala pogum le dva člana. Fizično in psihično sva bila pripravljena, vse ostalo pa sva skrbno načrtovala pol leta. Mislila sva na »milijon« stvari, a sva še veliko drugega pozabila, kar sva na sami poti sproti ugotavljala.

Prišla je sobota, 24. maja, ko sva zjutraj pred četrto uro že hrumela po dvorišču in se podala na neznano pot. Peljala sva se čez mejni prehod Zavrch, kjer sva prvič občutila neverne poglede in komentarje policistov in carinikov. »Ta dva sta malo čez les,« so si mislili. »Morda pa sva res,« in sva šla naprej. Opozorili so me tudi na čelado, ki sem jo imel iz časov mojega Tomos moped, ki nosi letnico 1959, češ, da nima A-testa. Pregovoril sem jih, da pač moram biti z vozilom v celoti usklajen. Kasneje sem ugotovil, da bi bilo morda bolje, če bi nosil novejšo čelado, ker me sonce sicer ne bi tako opeklo po obrazu. Pot sva nadaljevala čez Varaždin, Osijek, Vukovar. V dopoldanskih urah sva že imela prvi »gumi defekt«. Kjerkoli sva se ustavila, bodisi zaradi počitka ali

pa samo dolivanja goriva, sva v trenutku privabila začudene poglede mimoidočih. Vsak se je v zgodovini srečal s temi vozili. Po pogovoru so vsi verjeli v najin podvig, le zavedali se niso, da so ta vozila sedaj stara in ne nova, kot takrat, ko so jih sami vozili. Čez Novi Sad v Staro Pazovo Srbiji sva prispela v poznih večernih urah. Tukaj sva bila počaščena s prenočiščem in večerjo s strani Ptujčanov, ki imajo tam lokal. Dan se s tem še ni končal, saj sva morala obiskati še nekaj moto klubov. Želeli so naju spoznati in videti najina mopeda. Drugi dan naju je pot vodila čez Beograd skozi nacionalni park Džerdap, kjer sva se naužila naravnih lepot. Kot prava ljubitelja starodobnikov sva tretji dan pot nadaljevala do mesta Kragujevac in si ogledala bivšo Zastavino tovarno, ki je sedaj pod okriljem avtomobilskega giganta Fiat. Sledilo je mesto Niš do Leskovaca. Seveda sva vmes okušala njihov žar in jedi na njihov značilen način. Četrty dan sva prestopila mejo z Makedonijo, kjer naju zaskrbelo je okvara mojega moped. Vsaka stvar ima svojo življenjsko dobo. Prijazni ljudje so nama pomagali, da sva okvaro naslednji dan v mestu Kumanovo odpravila. Vmes sva spoznavala domačine in njihovo skromno življenje. Takrat sva se odločila, da se proti domu obrneva po drugi poti. Sprva sva namreč nameravala obiskati še Grčijo, a sva zaradi okvare in nezaupanja v moped to opustila. Naslednji dan sva prevozila mesto Skopje in potovala čez Kosovo skozi mesto Prizren. Od te države sem najmanj pričakoval, doživel pa ravno nasprotno. Predhodno so mi pripovedovali o revščini in težkih razmerah. Tudi iz medijev sem poslušal negativne plati te države, sam pa sem se prepričal ravno o nasprotnem. Tu sva bila na nadmorski višini 1700m in s snegom obujala spomine na preteklo zimo. Smeha polna je bila pot skozi Albanijo. Sprva je to bilo zaradi avtoceste, po kateri sva morala voziti, čeprav to po naših predpisih ni dovoljeno, nato zaradi večkratnega srečanja s kravami na avtocesti, do pogovora dveh ženic čez ograjo

Foto: osebni arhiv

Postanek na poti

avtoceste. Poti skozi Črno Goro ne rabim preveč omenjati, saj jo vsi poznamo po njenih naravnih lepotah. Nato sva se peljala ob obali skozi Budvo, mimo hrvaškega mesta Dubrovnik in nazaj v celino po dolini reke Neretve v Mostar v Bosno. Fotografiranje na znamenitem mostu je bila obvezno. Ta predel bova sigurno še kdaj obiskala, saj ni tako daleč in je nepopisno lep. Naslednji dan sva obiskala mesto Sarajevo in kava v 30 let starem olimpijskem kompleksu je bila samoumevna. Pot naju je vodila do Jajca, kjer sva srečala motoriste z novejšimi in močnejšimi motorji iz Slovenije. Te je bilo po pogovoru sram do kod so prišli, saj so rabili leto dni pogovorov, da so prišli le do Bosne na izlet, midva pa s starimi mopedi po celem Balkanu. Pot naslednje dni čez Hrvaško do Slovenije skozi mesto Kočevje, Novo mesto, Celje ni bila tako zanimiva, saj sva to okolje videla že večkrat. Čeprav je za nama bilo okrog 3000 km poti in srečanja s različnimi ljudmi,

policisti in še s kom, so naju vsi bodrili in se z razumevanjem čudili najinemu podvigu. V Slovenskih Konjicah je sledilo srečanje s policisti iz ozadja, ki so ustavljali s zvočnimi in svetlobnimi signali, kot da bi mopedist lahko drvel 100 km/h. Oso- ren odziv policista brez razumevanja na naložen moped s prtljago na srečo ni pustil »položnice«. Sledil je prihod domov v Bukovce, kjer so naju že pričakovali sorodniki in prijatelji iz društva in drugod. Veselje in praznovanje je sledilo, čestitke za uspeh so deževale.

Vsak si lahko zamisli, kako je potovati s povprečno hitrostjo 35 km/h ter narediti približno 3000 km v 10 dneh na tako majhnem sedežu, saj smo v sodobnih avtomobilih vsi že po nekaj urah vožnje negativno nastrojeni. Še zmeraj se da potovati na način, ki je bil nekoč nekaj običajnega. Če si boste kdaj kaj podobnega omislili, vam priporočam pot, ki sva jo ubrala midva s Petrom – po običajnih cestah in ne po avtocestah. Po krajih, kjer je oslovska in konjska vprega nekaj običajnega. Takrat boste namreč imeli nekaj od videnega in začeli boste ceniti svoje imetje in domače okolje. Zagotovo lahko rečem, da na Balkanu ljudje še znajo živeti in znajo srečo deliti z drugimi. V primeru težav so v vsakem trenutku pripravljeni pomagati. Imela sva same pozitivne izkušnje z ljudmi in naslednje leto jih bova morda s podobnim podvigom podoživela.

Foto: osebni arhiv

V Makedoniji sva imela okvaro

Silvo Mlinarič

Foto: osebni arhiv

Prihod v Črno Goro

Foto: osebni arhiv

Z naloženim mopedom pred vstopom na Kosovo

LIST IZ MARKOVCEV je glasilo občine Markovci, ki glasilo tudi izdaja. **Uredniški odbor:** Patricija Majcen, Matjaž Mlinarič, Marija Prelog, Alenka Rožanc in Damjan Zupanič. **Lektoriranje:** Alenka Rožanc. **Oblikovanje:** Patricija Majcen. **Tisk:** Repro studio Lesjak. Natisnjenih 1250 brezplačnih izvodov. Naslov uredništva: Markovci 43, 2281 Markovci. Telefon: 788 88 80. Spletni naslov: www.markovci.si.

V Bukovcih potekalo veliko gasilsko tekmovanje

Gasilska tekmovanja so za nas gasilce zelo pomembna, saj s tem pridobivamo potrebne psihofizične sposobnosti in strokovna znanja. Po drugi strani se na vajah in tekmovanjih družimo, spoznavamo in izmenjujemo izkušnje. Najpomembnejše ekipe so za nas ekipe pionirk, pionirjev, mladink in mladincev, saj na ta način ponujamo otrokom kvaliteto preživljanja prostega časa, kjer se naučijo sodelovanja, odgovornosti, točnosti, dela v ekipi, tekmovalnosti in tudi zabave. S tem vzgajamo bodoče gasilce operativce, ki bodo tudi v prihodnje pripravljene pomagati ljudem.

Kot je v tradiciji PGD Bukovci, smo tudi letos, v nedeljo, 15. junija, organizirali že 31. gasilsko tekmovanje »Za pokal vasi Bukovci«. Ker smo se letos prijavi na razpis za organizacijo tekmovanja Zveze in nam je bilo to tudi zaupano, smo poleg društvenega tekmovanja v sodelovanju z njimi priredili še tekmovanje OGZ Ptuj. Potrebno je bilo dobro sodelovanje in dovolj komunikacije. Tekmovalni del (sodniki, komisije, izposoja tekmovalne opreme) je bila v domeni OGZ Ptuj, priprava terena, postavitve prog, organizacija malice in redarstvo pa v naših rokah. Tekmovanje OGZ Ptuj se izvaja vsako leto in predstavlja izločilno tekmovanje za višji nivo tekmovanj, regijsko in kasneje državno gasilsko tekmovanje. Vsa društva, ki sestavljamo domačo zvezo, bi naj napotila vse svoje ekipe na to tekmovanje. Tekmovanje »Za pokal vasi Bukovci« pa je tradicionalno društveno tekmovanje, ki ga izvajamo vsako leto v sredini junija.

Udeležba na letošnjem tekmovanju je bila rekordna, česar smo bili zelo veseli. Tekmovanja se je udeležilo skupaj 70 tekmovalnih desetov. 61 ekip je bilo iz

Foto: PM

Tekmovanje je potekalo v športnem parku Bukovci

domače zveze, dodatnih 8 ekip pa iz drugih zvez in so tekmovali le »Za pokal vasi Bukovci«. Obiskala nas je tudi ženska desetina iz pobratenega društva DVD Lovrečan-Dubrava iz sosednje Hrvaške. Sodelovalo je 63 sodnikov. Tekmovanje je obiskalo tudi lepo število staršev in vaščanov, ki so prišli navijati. Tako nas je bilo to nedeljo dopoldan na prireditvenem prostoru zbranih krepko prek tisoč. Priprava takšnega tekmovanja je precejšen organizacijski in logistični zalogaj, vendar se ga z dobro ekipo da elegantno izpeljati. Na dan tekmovanja je poleg 62 sodnikov bilo aktivnih še okrog 60 članov domačega društva. Zahvalil bi se vodstvu OGZ Ptuj za dobro sodelovanje, predvsem pa vsem domačim članicam in članom za njihove prostovoljne delovne ure. Brez njih se taka zadeva ne bi

mogla izpeljati. Celotno tekmovanje je v dobrem vzdušju in brez večjih pritožb potekalo na terenu Športnega društva Bukovci. Posebna zahvala gre tudi Športnemu društvu Bukovci, ki nam vsako leto nesebično odstopi svoje urejene in lepe športne prostore.

Po končanem tekmovalnem delu je ob 13. uri sledila razglasitev rezultatov. Program je vodil in napovedoval naš vaščan Branko Kostanjevec. Podelitve se je udeležil tudi župan Občine Markovci g. Milan Gabrovec. Po nagovorih predsednika OGZ Ptuj, moje malenkosti in župana sledila podelitev priznanj in pokalov za tekmovanje OGZ Ptuj.

V 9 kategorijah je tekmovalo 61 ekip. Prvih pet mest v posamezni kategoriji so prejeli: (kompletni rezultati so objavljeni na spletni strani OGZ Ptuj).

Sledila je še podelitev priznanj, pokalov in prehodnih pokalov tekmovanja »Za pokal vasi Bukovci«. V 5 kategorijah je tekmovalo 70 ekip. Prvih pet mest v posamezni kategoriji so prejeli:

Dobre rezultate je doseglo tudi vseh 5 tekmovalnih ekip PGD Bukovci, za kar jim in njihovim mentorjem čestitam.

Zmaga za ekipo je lahko zelo različna. Za nekatere je to osvojeno prvo mesto in prehodni pokal, za druge je to osvojen katerikoli pokal, spet za kako ekipo pa je zmaga lahko tudi, da se je ekipa glede na vedno večji življenjski tempo sploh zbrala in prišla na tekmovanje. Vsem ekipam v imenu organizatorjev in v svojem imenu čestitam za zmago. Veliko tekmovalnih uspehov tudi v naprej.

Z gasilskim pozdravom NA POMOČ!

Peter Majcen, predsednik PGD Bukovci

Foto: PM

Ekipa pionirk pri izvedbi vaje

Foto: PM

Mladinci v akciji

Rezultati tekmovanja OGZ Ptuj

V 9 kategorijah je sodelovalo je 61 ekip. Prvih pet mest v posamezni kategoriji so prejeli: .

Mesto/kategorija	PIONIRJI	PIONIRKE	MLADINCI	MLADINKE	ČLANI A	ČLANICE A	ČLANI B	ČLANICE B	STAREJŠI GASILCI
1.	SPUHLJA	BUKOVCI	BUKOVCI	PODVINCI	SLOVENJA VAS	HAJDOŠE	GEREČJA VAS	CIRKULANE	HAJDOŠ
2.	PTUJ	KICAR	GEREČJA VAS	CIRKULANE	GEREČJA VAS	BUKOVCI	ZAVRČ	/	GEREČJA VAS
3.	BUKOVCI	CIRKULANE	SPUHLJA	/	STOJNCI	STOJNCI	SPUHLJA	/	SLOVENJA VAS
4.	KICAR	/	PODVINCI	/	PODVINCI	/	GRAJENA	/	PODVINCI
5.	SLOVENJA VAS	/	ZAVRČ	/	PRVENCISTRELI	/	SOBETINCI	/	GRAJENA

Rezultati tekmovanja »Za pokal vasi Bukovci«

V 5 kategorijah je sodelovalo 70 ekip. Prvih pet mest v posamezni kategoriji so prejeli:

Mesto/kategorija	PIONIRJI	PIONIRKE	ČLANI A	ČLANICE A	GOSTJE
1.	SPUHLJA	BUKOVCI	SLOVENJA VAS	HAJDOŠE	DVD Lovrečan-Dubrava – članice A
2.	PTUJ	KICAR	MIHOVCI – DRAGONJA VAS	ZLATOLIČJE	/
3.	HAJDINA	CIRKULANE	HAJDOŠE 1	BRESNICA	/
4.	PODVINCI	/	STARŠE	STOJNCI	/
5.	KICAR	/	PODGORCI	BUKOVCI	/

90 let Marije Vajda

Marija Vajda iz Nove vasi pri Markovcih je 1. maja 2014, praznovala svoj 90. rojstni dan.

Rodila se je 1. maja 1924. leta v Bukovcih, po domače pri Jügovih. Rodila je hčerko Liziko, s katero je ostala sama. Skozi življenje se je vseskozi prebijala pogumno in delavno. Že v rani mladosti ji je umrla mama. Med drugo svetovno vojno je kot mlado dekle bila prisilno odpeljana na delo v Nemčiji. Vse skozi je pomagala delati na kmetiji. Ko si je hčerka ustvarila družino v Novi vasi, se je že leta 1968 odselila k njej in ji pomagala pri vzgoji in varstvu otrok oz. vnukov, ki jo še danes razveseljujejo. Ima dve vnukinji in vnuka ter 3 pravnuke, ki imajo babico in prababico nadvse radi. Kako da ne, saj je za njih skrbela od malih nog, nam pove.

Marija je pri devetdesetih letih bistrega uma in še vedno rada poprime za metlo. »Sicer gre bolj počasi, ampak še gre; le slišim ne preveč dobro,« nam je zaupala. Obiska članic RK in Karitas je bila zelo vesela. Želimo ji še obilo zdravja in zadovoljstva v krogu svoje družine.

Foto: Marija Prelog

Marija Prelog Marija Vajda

91 let Franca Tementa iz Sobotincev

31. marca je svoj 91. rojstni dan praznoval Franc Tement iz Sobotincev.

Foto: osebni arhiv

Franc z vnukom Blažem

Rodil se je 31. marca 1923 v Spuhlji in se priženil v Sobotince k Hrvatovim. V zakonu sta se s pokojno ženo razveselila treh otrok, dveh sinov in hčerke. Zdaj so mu še v posebno veselje vnuki, ki jih je enajst, prav tako pa tudi pet pravnukov. Njegovo življenje je bilo zaznamovano s trdim delom na kmetiji, bil pa je tudi tesar in zidar. Stric Šamprli, tako so jih imeli po domače v Spuhlji, kjer se je rodil, je bil med ustanovnimi člani Rdečega križa po vojni v naši tedanji krajevni skupnosti, vendar se je »takrat vse drugače delalo, danes pa je vse bolj gosposko«. Največ mu pomeni, da ga doma obkrožajo vnukinje in dva vnuka, saj ga ta živahnost še žene, da mu zdravje kljub visoki starosti dobro služi. Našega obiska je bil zelo vesel.

Marija Prelog

Spoštovani,

za nami je praznik dneva državnosti. To je dan, ko se spominjamo razglasitve neodvisnosti naše države, naših takratnih upanj in hrepenenj, naše enotne in izjemno močne volje vstopiti v nov dan in v boljši čas. Spominjamo se ustanovitve Demokratične opozicije Slovenije, Demosa, ki je - kot kvas v vzhajajočem testu - poganjal demokratične spremembe. Vse to so bila velika dejanja, ki jih včasih ne cenimo dovolj.

Vsi nauki osamosvojitvenega obdobja, na katere opozarjamo Krščanski demokrati, še niso v popolnosti spoznani. Demokratična pot se nikoli ne konča, zanjo se je treba nenehno boriti. Krščanski demokrati se opravičeno sprašujemo: Smo dojeli vse razsežnosti demokracije? Smo dovolj odgovorno pristopili k vsem nalogam, ki jih ima naša Občina Markovci pri zagotavljanju enakega življenjskega standarda za vse dele naše Občine?

Vse premalo se zavedamo, da bodo naše današnje odločitve vplivale na življenje prihodnjih generacij. Tukaj imam v mislih vse mlade, ki jim moramo posvetiti vso odgovornost, da jim ponudimo primerno življenje v naši domovini. Vse več smo pričali, ko mladi izobraženci zapuščajo domovino in si najdejo službe drugje v evropski skupnosti.

Toda, kako bomo to dosegli? Kako bomo premagali naše značilne slabe lastnosti: vero le v lastni prav, pomanjkanje smisla za kompromis in odgovornost za skupno dobro? Obstaja en sam odgovor: dialog, dialog in še enkrat dialog! To je jedro vseh strateških razvojnih izzivov našega časa. Dialog je nujno potreben tako za reševanje problemov, ki jih imamo, kot tudi za določanje razvojne strategije državni in lokalni ravni, ki je še nimamo.

Bodimo ustvarjalni in inovativni prav vsi! Srečno Slovenija!

OO Nsi Markovci
Franc Rožanc, predsednik

N.Si Nova Slovenija
Krščanski demokrati

Iz naše župnije

V naši občini niso aktivna samo društva, ki s svojimi prireditvami bogatijo naš vsakdanjik, ampak se aktivno v družabno in duhovno življenje naših občanov vključuje tudi župnija sv. Marka.

Markovo je zelo pomemben dogodek v naši občini in župniji, saj ob godu tega svetnika praznujemo občinski praznik in farno žegnanje. Tudi letos je bilo tako, ko se je na Markovo nedeljo v središču Markovcev zbralo precejšnje število ljudi. Že nekaj let je navada, da na to slovesnost domači gospod župnik v Markovce povabi duhovnika pridigarja od drugod, ki ta dan daruje pozno mašo. Letos je bil

gost v Markovcih gospod Martin Tajnik iz župnije Št. Ilj pod Turjakom. ŽPS in sodelavci vsako leto tudi poskrbijo in pripravijo Markov lonec za vse ljudi, ki se udeležijo žegnanja, ter tako popestrijo dogajanje ob Markovem.

25. maja je v Markovcih potekala slovesnost prvega svetega obhajila, ki ga je letos prejelo 33 prvoobhajancev. Gospod župnik in ŽPS so letos ponovno organizirali srečanje zakoncev jubilarntov, ki je potekalo v nedeljo, 1. junija. Lansko leto je potekalo prvič in doživelo kar dober odziv. Jubilarnti se sprva pri sveti maši zahvalijo za leta skupnega življenja in se priporočijo za vnaprej, kasneje pa se druženje nadaljuje s kosilom in družabnim popoldnevom. Srečanja zakoncev jubilarntov se udeležijo vsi tisti, ki v tekočem letu slavijo 1, 5, 10, 15, 20 itd. let poroke. Naslednje leto ste ponovno lepo povabljeni.

Foto: PM

Utrinek z Markove nedelje.

M. M.

Foto: Mitja Polanec

Srečanje zakoncev jubilarntov

18. Korantov pokal 2014

Športno društvo Bukovci je tudi letos uspešno izvedlo že 18. tradicionalni turnir v velikem nogometu »Korantov pokal 2014«. Tokrat smo na turnir povabili ekipe, ki so v prvenstvu zasedle sam vrh ptujske super lige: NK Stojnci, NK Videm in NK Podvinci. Zraven tega smo se odločili še za eno novost, in sicer »Mini korantov pokal«. To je turnir najmlajših starostnih kategorij U7 in U9, ki je bil predstavljen kot uvod v Nogometno šolo Korant, s katero bomo začeli nastopati v jesenskem delu tekmovanja.

Žreb je določil, da sta se na sobotnih tekmah v članski kategoriji najprej pomerili ekipi NK Podvinci in NK Videm, nato pa še domačin NK Bukovci in NK Stojnci. Za popestritev ob zaključku dneva se nam je predstavila še domača veteranska ekipa, ki bo prav tako jeseni začela nastopati v ptujski veteranski ligi.

V nedeljo zjutraj se je v Bukovcih zbralo veliko število mladih nogometašev, ki se v večini šele spoznavajo z vsemi čari nogometne igre. Odigrana sta bila dva turnirja: turnir U7, na katerem so nastopale ekipe NŠ Marcos Tavares, Golgeter Hajdina, Cirkulane, Poli Drava, Mons Claudius, Tržec in domači ekipi Korant modri in Korant beli, ter turnir U9, na katerem so nastopale ekipe Tržec, Cirkulane, Podlehnik, Središče, Podvinci in domača ekipa Korant. V popoldanskih urah smo nadaljevali s turnirjem v članskih kategorijah. Najprej je bila odigrana tekma za tretje mesto, nato pa so se nam predstavili nogometaši v kategoriji U13. Za konec je sledil še veliki finale 28. Korantovega pokala.

Rezultati v članski konkurenci:

NK Podvinci – NK Videm 4:0 in NK Bukovci – NK Stojnci 0:2

Tekma za 3.mesto: NK Bukovci – NK Videm 2:5

Finale: NK Stojnci – NK Podvinci 4:0

1. MINI KORANTOV POKAL 2014

TURNIR EKIP U-7

1. NŠ Marcos Tavares Rogoza
2. ONŠ Golgeter Hajdina
3. NŠ Korant Modri
4. ŠD Cirkulane
5. KMN Slovenske Gorice
6. NŠ Poli Drava Ptuj
7. NK Tržec
8. NŠ Korant Rumeni

TURNIR EKIP U-9

1. NŠ Korant
2. NK Podlehnik
3. NK Podvinci
4. NK Središče
5. NK Tržec
6. NK Cirkulane

Horazd Mlinarič

Nataša Vidovič, zmagovalka natečaja za urbanistično ureditev Markovcev

Mladih diplomantov in magistrantov je danes vse več. Mnogi študentje si za diplomsko oz. magistrsko delo izberejo temo, ki jim je blizu, domača in zaradi katere imajo olajšan dostop do podatkov. V tokratni rubriki *Mladi diplomanti na temo občine Markovci* smo se pogovarjali s Stojčanko Natašo Vidovič, ki je februarja letos magistrirala na Fakulteti za gradbeništvo Univerze v Mariboru na študijski smeri Arhitektura ter si s tem pridobila naziv magistra inženirka arhitekture (mag. inž. arh).

Nataša, zakaj si izbrala temo, ki je povezana z našo občino in kaj je botrovalo temu, da si se odločila zanjo?

Nataša Vidovič: Proti koncu študija je bila pred menoj odločitev, kaj izbrati za magistrsko delo. Pri mojem študiju je to pomenilo izbor primerno zahtevnega projekta, saj narava našega poklica ne temelji zgolj na teoriji, temveč na projektnem delu v praksi. Zame je bilo pomembno, da izberem nalogo, ki bi me čim bolj približala delu v praksi, se pravi čim bolj realen projekt in ne samo imaginarno projektiranje na neznani lokaciji. Pomislila sem na svoj domači kraj, občino in sklenila, da poiščem projekt za magistrsko delo kar doma. Sestala sem se z g. županom Milanom Gabrovcem, ki mi je predlagal nekaj javnih stavb, ki so v planu gradnje Občine Markovci v naslednjih nekaj letih. Med njimi je nov dom starostnikov ter nova osnovna šola. Ideje sem predstavila svojemu mentorju doc. Nandu Korpniku u.d.i.a, s katerim sva se odločila za projektiranje nove osnovne šole v Markovcih.

Kako je potekalo tvoje pisanje magistrske naloge? Si opravljala raziskavo ali je naloga zgolj teoretična? Področje arhitekture je specifično in je najverjetneje temu primerna tudi naloga ...

Nataša Vidovič: Sam proces nastajanja magistrskega dela je bil zelo zanimiv. Pri arhitekturi ne odhitimo najprej v knjižni-

co, ampak na lokacijo oziroma parcelo nameravane gradnje. Tam se preučijo teren, smeri neba, prijetni in manj prijetni pogledi s parcele, dostopi na območje ter ostale bolj ali manj pomembne dejavnike, ki vplivajo na oblikovanje nove stavbe. Nato se izvede analiza širšega in ožjega prostora, da se določi najbolj optimalna varianta postavitve objekta na lokacijo. V naši stroki obstaja tudi veliko prostorskih predpisov ter smernic projektiranja, ki se jih moramo držati, zato je treba vse skrbno prebrati in na podlagi novih znanj oblikovati idejno arhitekturno zasnovo. Med tem procesom sem iskala tudi referenčne primere šol podobne velikosti ter sodelovala z njihovimi uporabniki (učitelji, učenci ipd.), ki so povedali svoje želje za novo šolo in pomanjkljivosti sedanje. Preučila sem tudi zgodovino šolanja v Sloveniji in v Markovcih ter nove smernice v šolski arhitekturi, poučevalnih sistemih in v magistrskem delu jih smiselno opisala. Oblikovanje same šole je trajalo nekaj mesecev, vse od iskanja primerne forme za zelo specifično in težavno lokacijo, kjer sem morala upoštevati rušenje obstoječe šole, povezavo nove šole z večnamensko športno dvorano, s travnatim igriščem in vrtcem. Nato sem se lotila tlorisov, s katerimi sem morala zadostiti pogojem lokacije in smernicam za projektiranje osnovnih šol. Hkrati s tlorisi pa se je oblikovala tudi oblika in fasada, se pravi zunanja podoba nove šole. Za tem sem ustvarila še 3D prostorski prikaz, da se je ideja na 2D listih prelila v vizualno podobo ideje za novo osnovno šolo, ki oblikuje nov urbani center kraja.

Kaj je novega v nalogi, kar velja izpostaviti?

Nataša Vidovič: Odločitvi o novi šoli je botrovalo kar nekaj dejavnikov. Med njimi seveda dotrajanost, nezadoščanje predpisanim smernicam za lažje izvajanje pouka, neprimerna pozicija šolskih vhodov, slaba povezava med večna-

Foto: osebni arhiv

Nataša Vidovič

mensko dvorano in zunanjimi športnimi površinami. S preiščeno arhitekturno zasnovo in smiselnimi povezavami gradnje nove šole upravičimo.

Kar se tiče oblikovanosti šolskega prostora je novo to, da je glavni vhod lociran ob krožnem avtobusnem postajališču, poskrbljeno je za povezavo med športno dvorano in zunanjimi telovadnimi površinami, omogočeni so lepši pogledi iz nove šole v širše okolje. Uporabljeni so trajnejši materiali, šola pa tvori homogeno celoto in vizualno ikono kraja.

V lanskem letu si postala zmagovalka natečaja za urbanistično ureditev Markovcev. Ali si v magistrski nalogi izhajala tudi iz tega?

Nataša Vidovič: Res je, udeležila sem se natečaja Občine Markovci z naslovom Idejna arhitekturna ureditev naselja Markovci – center in zmagala. V natečaju je morala biti zajeta tudi nova osnovna šola, ki je bila le del natečaja. V tem času sem že delala na projektu magistrskega dela, vendar takrat še ni bil končan. Lah-

ko bi rekla, da mi je natečaj ponudil nove poglede na izdelavo magistrskega dela, hkrati pa mi je magistrsko delo služilo kot izhodišče za natečaj, ki pa je zajemal še pozicijo novega doma starostnikov, promenado, stanovanjsko naselje, ureditev krožišč in kolesarske steze, novi trg s fontano pred poslovno-stanovanjskim objektom in še veliko več.

Kako si zadovoljna s trenutno situacijo urbanistične ureditve v Markovcih? Bi kaj dodala, spremenila?

Nataša Vidovič: Urbanistična ureditev Markovcev je v nastajanju. Predvsem je problem prometna ureditev okrog šole in vrtca, ki se nekako že ureja. Potrebe so tudi po več pločnikih in kolesarskih poteh, z razvojem območja pa sledi še kakšna prečna cestna povezava in izgradnja krožišč za umirjanje prometa. Zelo pomembna točka natečaja je bila tudi sprehajalna promenada z urbano opremo. Ni pa slabo razmišljati še o kakšnem manjšem parku. Predvsem je potrebno poenotiti zunanji izgled naselja in ponuditi še kakšno turistično znamenitost.

Kakšni so tvoji cilji in želje za vnaprej?

Nataša Vidovič: Še naprej se želim izpopolnjevati v svojem poklicu, pridobiti želim čim več izkušenj, predvsem pa si želim stabilne zaposlitve v arhitekturnem biroju, kjer bi lahko arhitekturno rastla, se učila od izkušenejših kolegov in tako razvijala svoj umetniški potencial. Na tak način bi lahko svoje ideje, želje in nove poglede uresničevala na novi arhitekturni podobi lokalnega in tudi širšega okolja. Kot arhitektka želim snovati stavbe na sodoben trajnosten način, ki je blizu ljudem in okolju. Predvsem vidim potencial v prenovah obstoječih stavb, ki jih lahko z minimalnim vložkom lepo in smiselno vizualno posodobimo in tlorisno preuredimo po svojih željah.

Nataši Vidovič ob pridobitvi naziva iskreno čestita tudi uredništvo Lista iz Markovcev.

Alenka Rožanc

Valeta generacije '99

Foto: arhiv OŠ Markovci

Devetošolci smo 6. junija imeli valetu. Sodelovali smo vsi in vsak posameznik se je zelo potrudil. Pripravili smo spektakularen večer. Za valetu smo se pripravljali kar nekaj časa. S pomočjo učitelja Gregorja in učiteljice Vide smo sestavili zanimiv program, ki je vseboval zabavne skeče, glasbene in plesne točke ter video prispevke. Zgodba se je dogajala od rojstva do 20. obletnice valeta. Prikazali smo obdobje otroštva, najstništva, zaposlitve in odraslosti. Naša valeta se je začela s tradicionalno plesno točko. Uspešno smo zaplesali deset plesov. Nato je sledil program, s katerim smo zabavali vse prisotne. Sledile so zahvale učiteljem in podelitev priznanj. Kmalu za tem so nas pogostili z večerjo, ki je bila zelo dobra. Po večerji je sledil ples s starši in učitelji. Večer pa sta nam popestrili skupina Smile in nepričakovan nastop Nine Pušlar. Vzdušje je bilo čudovito. Na nogah je bila vsa dvorana. Za konec smo se posladkali z odlično torto. Goste smo osrečili z ročno izdelanimi magneti ter dobinki s srečelova.

Veliko sreče in uspehov na naši življenjski poti nam je zaželel tudi g. župan Milan Gabrovce, ki se valetu zaradi odsotnosti na žalost ni mogel udeležiti. Še enkrat se zahvaljujemo vsem sponzorjem za dobitke, ki ste nam jih podarili za srečelov, ter vsem, ki ste nam pomagali zbirati odpadni papir in nam s tem pomagali pri financiranju naše valeta.

Tjaša Cvetko in Bernarda Topolovec, 9. r

Gradivo za šolske strani
zbira Vida Vajda.

Prvomajske počitnice

Prvomajske počitnice sem preživela doma in v toplicah. Tam sem se zelo zabavala. Plavala sem v majhnih in velikih bazenih. Vozila sem se po toboganu. Ko smo šli domov, sem bila zelo utrujena. Drugi dan sem se igrala, plezala po drevesu in bila na trampolinu, zvečer pa sem šla na gasilske vaje. V soboto sem se spet igrala. Imela sem tudi obisk. Prišla je moja sosedka. Skupaj sva se igrali na trampolinu in se pogovarjali. Drugi dan je spet prišla moja sosedka Zala in sva se igrali. Takšne so bile moje prvomajske počitnice.

Nina Krošelj, 2. b

Naravoslovni dan

V ponedeljek, 26. maja, smo imeli naravoslovni dan. Na pohod smo odšli ob pol devetih zjutraj. Do gasilskega doma v Novi vasi smo hodili pol ure, do devetih zjutraj. Do Leje smo hodili tudi pol ure. Ko smo prispeli, smo si ogledali konje. Potem smo malicali. Pri Leji smo se igrali s konji, tekali in skakali. Pot je bila dolga. Imela sem se zelo lepo.

Ajda Mlinarič, 2. b

Naš izlet v živalski vrt

V torek, 3. junija, smo šli v živalski vrt. Peljali smo se z dvema vlakoma in avtobusom. Prišli smo v živalski vrt in šli gledat živali. Videli smo, kako hranijo medvede in morske leve. Nato smo odšli v trgovino s spominki. Potem je prišla gospa in nam je pokazala slona in kamelo. Šli smo v učilnico ter nam pokazala kačo in belo grlico. Nato smo odšli v McDonalds. Tam smo dobili balone in knjige o živalih. Po prigrizku smo odšli domov z dvema vlakoma. Utrujeni, a veseli smo prišli domov. Izlet mi je bil všeč.

Ana Ertl, 2. b

Narava zabava

Pred izletom smo zložili zvezke iz torbe in jo napolnili s sendviči, sladkarijami in pi-

jačo. 3. junija zgodaj zjutraj ob 6:30 smo se osmi razredi z avtobusom odpeljali izpred šole. Namenili smo se na avtocesto, po kateri smo se vozili tri ure. Dve uri smo se med seboj pogovarjali, preostanek pa sem poslušala glasbo. Z avtobusa smo stopili v Bohinju pri reki Savinji. Odšli smo do slapa Savica. Lepota narave nas je prevzela, bili smo navdušeni. Nekateri so malicali, drugi fotografirali ali pa se pogovarjali. Pri slapu se nismo dolgo zadržali, a je kljub temi bilo čudovito. Na našem seznamu je bil še Bled, kjer smo se razšli za 45 minut. Čas je bil za pijačo, kremne rezine in milino narave. Jezero na Bledu je bilo turkizno-modre barve, kot lesketajoči se diamanti. Punce smo malo zamudile točen čas, ampak smo vseeno prispeli na avtobus, ki nas je odpeljal do Kamniške Bistrice. Imeli smo okvaro avtobusa, zato smo prišli na paintball 35 minut pozneje. Naročili smo hrano in se razdelili v dve skupini. Prva skupina je imela tri runde igranja, zato smo člani druge skupine imeli čas, da se najemo in zabavamo na igralih. Jedla sem pico, ki je bila na srečo margerita. S Stephanie sva se zibali na gugalnici, zibal pa naju je Žan, ki je očitno užival v tem. Kmalu smo bili na vrsti. Oblekli smo se v popacane vojaške kombinezone, vzeli puške in čelade ter se odpravili streljat. Sprva se nam je zdel teren nekako strm, a čez minuto ali dve smo ga že obvladali. Hitro je minevala druga runda in prav tedaj se je vlilo kot iz škafo. Nikogar nisem videla, samo meglo, bel plin iz pušk in moker, vlažen gozd. Z druge strani se je slišalo streljanje in naenkrat sva v skupini ostala sama s Sergejem, ampak ga nisem nikjer videla. Ostala sem sama in v tistem trenutku je zapiskalo. Začela se je tretja runda. Tisti, ki smo še imeli naboj, smo lahko igrali še četrto rundo. Dež mi je kapljal za vrat in bilo je rahlo mrzlo. Ko je spet zapiskalo, je bilo konec streljanja. Zaradi spolzkega pobočja nismo korakali dol, temveč smo stoji spolzeli navzdol do hiške. Okoli pol sedmih smo

Jokale so nastale tako

Jok je odprl svoj stok
in sprožil dejanje: jokanje.
Jokali so predali,
jokale so sandale.
Jok je polnil bazene
in pokvaril vse antene.
Jokale so se tudi katedrale
in tako so nastale Jokale.
Tu se je vse jokalo,
kar je stalo ali ležalo,
plavalo ali letelo,
vse se je v joku vrtelo.
Dokler ni prišla na svet
joku sovražna reč SMEH.

Eva Kuhar, 7. b

se z mokrimi glavami vkrcali na avtobus in se odpravili počasi domov. K šoli smo prišli okoli pol devetih in prav tedaj so nas na postaji že čakali starši.

Nika Kociper, 8. a

Otroška varnostna olimpijada

Učitelj nam je pred dvema tednoma povedal, da se bomo udeležili Otroške varnostne olimpijade v Cirkovcah. Po enotedenskih pripravah je končno prišel četrtek, 8. maj.

Zjutraj smo se ob 7.45 zbrali pred šolo. Učitelj nam je razdelil malico. V vrsti smo počakali na prihod avtobusa. 4. a in 4. b razred smo se odpeljali v Cirkovce. Tam smo si poiskali prostor za malico in počakali na začetek olimpijade. Razdelili smo si tekmovalne majice ter se razporedili v skupine. Prva igra se je imenovala Človek ne jezi se. Pri tej igri smo imeli enega metalca kocke, figuro, sama pa sem izžrebala številko vprašanja. Ostali člani ekipe so odgovarjali na vprašanja o varnosti, npr. kaj naredimo v primeru požara. Naša skupina je pri tej igri dobila 100 točk. Druga igra je bila Kolesarstvo. Pri tej igri je bilo potrebno timsko sodelovati. Spet smo dobili 100 točk. Tretja igra je bila zelo zahtevna, saj smo morali sestaviti logotip policije. Ker ga nismo pravilno sestavili, smo dobili 30 točk odbitka. Pri četrty igri smo bili gasilci. Nadeli smo si gasilske čelade. Štirje iz naše ekipe so nesli dve vedri, polni vode, ki so jo vlili v brentači. Ko smo končali s tekmovanjem, smo odšli na malico v šolo Cirkovce. Potem so na olimpijado prišli policisti, gasilci in vojaki. Vojaki so nam razkazali orožje in nas po licih namazali z bojno barvo. Policisti so s seboj pripeljali dva konja in dva službena psa. Božala sem psičko Mery in konja. Mery je bila zelo vesela moje družbe. Policista s psom sta nam pokazala, kaj znata.

Nestrpno smo čakali razglasitev rezultatov. Končno sta prišla voditelja olimpijade in povedala, kdo se je uvrstil v finale. Čeprav se moja skupina vanj ni uvrstila, nismo bili žalostni. Veselili smo se uspeha naše rumene skupine, ker smo šli 5. junija za njih navijati v Maribor.

Takšna tekmovanja so za mlade zabavna, ker se veliko naučimo. Sama sem spoznala, da se je treba držati pravil in si med seboj pomagati.

Vita Koren, 4. a

Finale Otroške varnostne olimpijade

V četrtek, 5. junija smo se zjutraj ob 7. uri zbrali na avtobusni postaji pred šolo. Uvrstili smo se namreč na finale Otroške varnostne olimpijade, ki je potekalo v dvorani Tabor v Mariboru. Zmagali smo namreč na enem izmed predtekmovanj, ki je bilo 8. maja na OŠ Cirkovce. Izmed vseh šol smo v predtekmovanju zbrali največ točk.

Ko smo prispeli, smo si na tribunah poiskali prostor ter odložili nahrbtnike. Najprej smo se tekmovalci odpravili na fotografiranje. Za začetek smo vsi tekmovalci zaplesali s pesmimi Alenke Kolman, da smo se ogreli. Prva igra se je imenovala Človek ne jezi se. Pri tej igri nismo imeli sreče in smo dobili le 80 točk. Druga igra je bila Kolesarjenje. To igro smo zmagali in dobili 100 točk. Po tej igri smo šli na malico. Tretja igra je bila sestavljanje logotipov. Tudi tukaj smo premagali nasprotno ekipo in dobili 100 točk. Zadnja, četrta igra je bila igra gasilcev z brentačo. Tudi to igro smo zmagali in zbrali kar veliko vode. Medtem ko so sodniki izračunali uvrstitev vseh sodelujočih šol, so se nam predstavili slovenski vrhunski športniki. Po tem druženju je sledila razglasitev rezultatov. Zasedli smo odlično 5. mesto, zmagali pa so učenci OŠ Višnjica s sosednje republike Hrvaške. Ta dan mi bo ostal v lepem spominu, saj smo se imeli lepo.

Kristina Fideršek, 4. a

Skoraj izgubljena

Bilo je že kar nekaj let nazaj. Mislim, da še nisem niti hodila v šolo. Bilo je poletje in takrat smo bili na morju. Vsak dan smo se skoraj cele dneve kopali v morju, z bratom sva skakala s pomola ter nabirala školjke. Spoznala sem tudi nekaj novih prijateljev. Včasih smo šli zvečer tudi na sprehod. Vse je bilo lepo kot v pravljici.

USPEHI UČENCEV

- NA DRŽAVNEM TEKMOVANJU IZ ASTRONOMIJE

Aljaž Kecek, učenec 9. b razreda je na državnem tekmovanju iz astronomije dosegel srebrno priznanje. Mentor: Boris Šegula

- USPEHI NA ŠPORTNEM PODROČJU

Na medobčinskem prvenstvu OŠ v košarki so mlajše deklice (letnik 2001 in 2002) dosegle 2. mesto, na področnem prvenstvu so dosegle 4. mesto. Sodelovale so: Daša Horvat, Nuša Forštnarič, Meri Potočnik, Sanela Bezjak, Anja Lenart, Pia Majerič, Lara Roškar, Sara Šilak, Urška Horvat, Doroteja Kolenko, Eva Kuhar in Anamarija Lajh. Mentor: Zlatko Marčič

Medobčinsko posamično prvenstvo v atletiki za učence in učenke OŠ je potekalo na Ptuj, 21. maja. Naši učenci so dosegli:

- 1. mesto – Tilen Forštnarič (tek na 1000 m)
- 1. mesto – Niko Cartl (met žvižgača)
- 1. mesto – Larisa Cartl (tek na 60 m)
- 2. mesto – Niko Drevenšek (skok v višino)
- 5. mesto – Urška Horvat (skok v daljino)
- 5. mesto – Sanela Bezjak (300 m)
- 5. mesto – Eva Kuhar (skok v daljino)
- 7. mesto – Lucija Vrbančič (60 m)

Področno posamično prvenstvo v atletiki za učence in učenke OŠ

- 1. mesto – Tilen Forštnarič (tek na 1000 m)
- 2. mesto – Larisa Cartl (tek na 60 m)
- 2. mesto – Miha Kokot (skok v višino)
- 2. mesto – Niko Cartl (met žvižgača)
- 5. mesto – Eva Kuhar (skok v daljino)
- 7. mesto – Urška Horvat (skok v daljino)

Mentorja: Drago Prislan in Zlatko Marčič

Finale posamičnega prvenstva Slovenije v atletiki za učence in učenke OŠ v Kopru, 5. junija Niko Cartl, učenec 9. razreda, je zasedel 3. mesto v metu žvižgača. Mentorja: Drago Prislan in Zlatko Marčič

Odbojka za mlajše dečke (letnik 2001, 2002)

Na medobčinskem prvenstvu so naši dečki dosegli 3. mesto. Mentor: Drago Prislan

Nogomet za dečke, letnik 2003 in 2004

Fantje so na medobčinskem prvenstvu dosegli 1. mesto. Mentor: G. Beranič

Sanje

Sanje so nekaj, kar ima vsak izmed nas,
v vseh pa pokažemo svoj pravi obraz.
Ene so tople, druge skrivnostne,
spet tretje posebne in radostne.

Sanje sanjamo ponoči ali kar sredi dneva,
ko sonce prijazno nas z žarki ogreva.
Sanje so lepe in mile,
nekatero se nikoli ne bodo pozabile.

V sanjah nastopajo princese in princi
škratje in bratje, vile in vilinci.
Včasih je to kakšen pogled, ki nikakor ne gre v pozabo,
včasih oči so žalostno razprte v daljavo.

Lahko pa te sanje so čisto svojeglave,
z nežnim pogledom razprte v daljave.
So nagajive, morda dobrotljive,
sanje so vse, kar si človek zamisli, l
e nekaj niso – niso minljive.

Pia Majerič, 7. a

Vem, grem

Vem, grem, ne vem
kam grem, pa
vendar grem, pa
nič ne povem.

Ko sem skoraj
tam, vem, da
ne vem, da
spet nekam grem.

Grem, grem pa
nekam pridem.
Pridem tam,
kjer nič ne znam.

Grem, grem pa
vse povem, kam
krem. A zdaj
nihče ne ve, kje sem.

Jan Horvat, 4. r

Nekega večera smo se z mami-
co, atijem in bratom odpravili na
sprehod. V mestu je bilo veliko
ljudi. Bilo je tako polno, da smo
se tiščali kot sardelice v konzervi. Bilo je
res veliko ljudi in sem gledala morje in
vse druge, meni zanimive stvari. Mogo-
če sem se malo preveč zagledala. Naen-
krat sem videla, da ni ob meni nikogar
iz naše družine. Začelo me je stiskati pri
srcu in po glavi so se mi podile različne
misli. Izgubila sem se! Groza! Bom ostala
živa? Kaj naj storim? Joj, mi je že žal, da
ne znam govoriti hrvaško! Še sploh kdo
tu govori slovensko? Joj, bom sploh še
kdaj doma? Kako bom preživela? Sploh
ne vem, kje je najbližja policijska po-
staja! Joj, pozabila sem vse telefonske
številke! Ne znam poti nazaj? Se bo tu
končalo moje življenje??? Še enkrat sem
dobro pogledala okrog sebe. Ko so se mi
že orosile oči, pa zagledam pred seboj
mojo mami, ki je stala le nekaj korakov
stran. Bila mi je skoraj pred nosom, a je
vseeno nisem videla. Takrat se mi je, kot
radi rečemo, odvalil kamen od srca. Bil
je prav lep občutek, ko sem izvedela, da
bom živela še nekaj časa ...

Tega se zdaj spominjam le še z nasme-
hom, vendar se mi je takrat zdelo tako
pomembno, da sem mislila, da bodo o
tem pisali v poročilih. Iz tega sem se na-
učila, da je bolje ostati miren, saj panika
po navadi ne pomaga. Tu lahko dodam
še en pregovor, ki pravi: Panika je privati-
zirano dejstvo. Hvala za posluš in upam,
da vam je moja pripoved o doživetju
všeč!

Eva Kuhar, 7. b

Zimski padec

Ob tem dogodku, ki mi ga je povedal
boter, sem se zelo nasmejela, saj gre za
zimski padec na skakalnici. Njegovo pri-
povedovanje me je zelo spodbudilo k
učenju in delanju tega zapisa.

Moj boter je kot otrok imel zelo rad zimo.
V zelo veliko veselje mu je bilo smučanje
po belih strminah. Veselja pa je bilo ko-
nec, ko je ugotovil, da ni vse, kot se zdi
na prvi pogled.

Bila je zima in ga je že na vse zgodaj zba-
dala velika želja, po spustu po hribu na
skakalnico, kot so to počeli v Halozah
drugi veliki fantje. Boter si je zadal cilj, da
tudi on izpelje smučarski skok po skakal-
nici. Na hitro je pojedel zajtrk in vprašal
mamo, če gre lahko na skakalnico. Mama
mu reče: »Glej, Franc, vsi drugi pubeci se
še ne smučajo, tak da se tudi ti ne boš
še ša. Po kosili pa boš lahko ša smučat.«
Botru se je do kosila zdela cela večnost
in vsa oprema za smučanje je bila že
pripravljena, dokler ni mama rekla, da
gredo jest. Takrat je prišel čas velikega
pričakovanja in ponosa. Kmalu so se peš
odpravili na hrib in si namestili smučke,
čelado in palice. Kot najstarejši se je prvi
spustil Jože, ki je ocenjeval, kdor je sko-

čil najdlje. Za Jožetom se je spusti Janez.
Jože je dejal: »Zelo daleč ga je vrglo.« Za
Janezom je bil Lojze, ki je tudi skočil da-
leč. Za Lojzetom je skočil boter. Spustil se
je po strmini in zelo močno stiskal zobe,
saj ga je skrbelo, kako daleč bo skočil.
Hitrost ter strah sta naraščali in naraš-
čali. Na skakalnico je pridrvel s popolno
hitrostjo in se odrinil na vso moč. Bil je
v zraku. Noge so se mu tresle. Groza! A
zdaj je bilo prepozno. V sneg je pristal z
glavo. Zaradi njegove površnosti so se
mu odprle smučiči, zavor pa ni bilo in je
pristal v drevesu. Začel je glasno kričati
in se tresti kakor šiba na vodi, ker je polo-
mil svoje nove smučiči. Polomil si ni nič, a
si je skok na skakalnici zapomnil za celo
življenje.

Za vsak uspeh se je potrebno truditi in
tako se je tudi on naučil zelo dobro smu-
čati in skakati na skakalnicah. S svojim
smučarskim veseljem je navdušil tudi
mene in me naučil prvih smučarskih ko-
rakov.

Doroteja Kolenko, 7. b

Izgubljen in najdena sreča

Ta zgodba o sreči v nesreči se mi je zgo-
dila na vajah harmonikarskega orkestra.
Ta dogodek se mi je takrat zdel zelo pre-
tresljiv, žalosten, dandanes pa se mu po-
šteno nasmejim.

Kot vedno imamo vsako sredo ob 17. uri
uro in pol orkestra. Tako sem se neko sre-
do brez slutenj, da bi se kaj zgodilo, brez-
skrbno odpravila na vajo. Običajno jo
imamo v dvorani, tokrat pa smo jo imeli
v učilnici za nauk o glasbi. Mape z nota-
mi in kovčke s harmonikami smo za ne-
kaj časa pustili na hodniku, da smo lahko
v učilnici postavili stole in stojala za note.
Svojo harmoniko sem pustila čisto ob
vratih in postavila stojalo za naju z Anjo.
Ko sem prišla na hodnik po harmoniko,
je bilo na kovčku spet cel kup stvari, od
jaken do map z notami. Iz jeze sem zgra-
bila svoj kovček, naenkrat pa je iz mape
z notami padel telefon. Videti je bil zelo
velik in drag. Hitro sem ga pogledala in
videla, da ima zlomljeno steklo. V tistem
trenutku res nisem vedela, kje se me
glava drži. Hitro sem pogledala, če me je
kdo videl in telefon hitro dala nazaj med
note. To sem naredila zelo hitro, počutila
sem se zvito kot lisica. Vsa zardela sem
odšla na stranišče in preiščevala, od
koga je bil telefon. Seveda tega, kar sem
naredila, nisem nameravala povedati ni-
komur. Ko sem prišla nazaj, sem šla po
svojo harmoniko in v tistem videla lvo, ki
je po mapi iskala svoj telefon. Takrat mi je
bilo še bolj hudo, ko sem videla, da sem
mogoče zlomila telefon svoji prijateljici.
Ko je našla telefon, sem bila zraven nje in
začudeno rekla, kot da ne vem nič o tem:
»Ti pa imaš zlomljen telefon.« Nekaj časa
je gledala v telefon, meni pa je srce ved-
no bolj razbijalo. Odgovorila mi je: »Ja, že
dolgo ...«. Takrat se mi je odvalil kamen
od srca. Bila sem srečna in vesela.

Iz te izkušnje sem se naučila, da četudi
sem jezna, ne smem metati stvari oseb,
ki so me razjezile in se mi v tistem tren-
utku zdijo nepomembne, ker se lahko
v teh stvareh (notah) skriva pomembna
stvar, kot je najstniški zaklad – telefon.

Urška Horvat, 7. b

Končni izlet

Pričelo se je zgodaj zjutraj v torek, 3. ju-
nija, ko smo se odpravili na Gorenjsko,
natančneje k slapu Savica. Tam smo si
ogledali slap in gorovja, viden pa je bil
tudi zelo lep razgled na Bohinj. Po ogle-
du smo se odpravili na Bled. Bilo je zelo
zabavno, saj smo se Blaž, Tim, Primož in
jaz odšli kopat v blejsko jezero, ki pa je
imelo »toplih« 18 stopinj. Po kopanju

smo si privoščili prave blejske »kremšni-
te«. Od tam pa so šli v Kamniško Bistrico
na paintball, kjer je bilo zelo zabavno.
Najprej smo se razdelili v štiri skupine
po deset članov. Ekipe so bile mešane
(fantje in dekleta). Moja ekipa je bila
zelo močna. Na prizorišču v gozdu nam
je vodja razdelil nekaj nasvetov in pove-
dal pravila igre. Pričelo se je. Naša ekipa
je dobila en dvoboj, kar pa ni bilo dovolj
za zmago, saj smo igrali izenačeno. Čas
je zelo hitro tekkel in morali smo končati
z igro. Po paintballu smo si privoščili če-
vapčiče in pomfri. Bili smo zelo utrujeni,
a čakala nas je še dolga pot nazaj domov.
To je bil daleč najboljši končni izlet.

Tilen Forštnarič, 8. b

Zaključni koncert pevskih zborov OŠ Markovci

V četrtek, 29. maja, smo v stari telovad-
nici naše šole priredili zaključni koncert
pevskih zborov. Na koncertu so zapeli
vsi pevski zbori Osnovne šole Markovci
in predstavili letoletno delo. Letos smo
vedli tudi nove razredne skupine, ki
so se predstavile s skladbami, za katere
so se pripravljali skozi celo leto. Vsi smo
se odlično odrezali. Ta koncert je bil na-
menjen predvsem našim pridnim deve-
tošolcem, ki so zadnjič zapeli v mladins-
kem pevskem zboru. Učenci, ki so vseh
devet let prepevali v zboru (Marko Kod-
rič, Tjaša Draškovič, Nika Korošec, Lucija
Kuhar, Ana Murko, Špela Vrtačnik, Tjaša
Cvetko, Bernarda Topolovec, Nuša Bra-
čič, Nicolette Strelec, Katarina Tement),
so dobili pohvale, oni pa so se zahvalili
učiteljici Slavici za njen trud.

Nicolette Strelec, 9. a

Pariz

Naša šola, Osnovna šola Markovci, nam
že več let nudi možnost večdnevnega
izleta v tujino. Letos smo obiskali mesto
z različnimi poimenovanji; mesto zalju-
bljencev, mesto mode, mesto kankana,
mesto bagetov in sira. Štiri dni smo spo-
znali glavno mesto Francije – Pariz.
Končno smo dočakali 13. marec. Zelo
zgodaj zjutraj, lahko bi rekli kar ponoči,
smo se nekateri učenci devetih in osmih
razredov odpravili na pot v Pariz. Avto-
bus poln vznemirjenih učencev je zjutraj
prispel na Dunajsko letališče. Oddali smo
kovčke in se vkrcali na veliko potniško le-
talo. Dobro uro smo uživali ob postrežbi
stevardes in lepem razgledu, potem pa »
Dobrodošli v Parizu«.

Tjaša Cvetko in Katarina Tement, 9. a

Foto: arhiv OŠ Markovci

Zakaj so psi?

Psi so zato,
ker so volki prenevarni,
da živeli bi s teboj
in od tebe nič več ostalo ne bi takoj.

Psi so zato,
da te zvečer stražijo,
ko ljudje več ne bedijo,
ampak že prav vsi mirno spijo.

Zato jih ne žalimo
in ne kličimo »cucki«,
saj jih s tem primerjamo
z največjimi sovražniki,
in sicer z mucki.

Urška Horvat, 7. b

1. ribiški memorial

Športno ribiško društvo Markovci je uspešno izpeljalo 1. ribiški memorial za Martina Meznariča, ki je potekal v petek, 2. maja, s pričetkom ob 15. uri.

Martin Meznarič je bil naš dolgoletni član, ki je opravljal odgovorno nalogo računovodje. Bil je naš prijatelj, ki ga ne bomo pozabili. V zahvalo za njegovo delo v društvu smo se odločili, da bomo vsako leto 2. maja organizirali ribiško tekmo v spomin na Martina Meznariča. Udeležba na memorialu nas je zelo presenetila, saj se je tekme udeležilo kar 51 tekmovalcev iz bližnje in daljne

okolice. Še bolj smo bili veseli, da si je tekmo ogledala žena Dragica Meznarič s sorodniki. Žena Dragica je po končanem tekmovalcu podelila pokale prvim trem tekmovalcem. Ti so bili: Valter ŠMID (20.560 kg težek ulov), Srečko ARNUŠ (18.160 kg težek ulov) in Anton POPLATNIK (17.060 kg težek ulov).

V imenu Športno-ribiškega društva Markovci izrekamo zahvalo ženi Dragici in sorodnikom za udeležbo in dobrote, ki smo jih bili deležni. Že sedaj ste vabljeni na tekmo v letu 2015.

ŠRD Markovci
Branko KOSTANJEVEC, predsednik

Foto: arhiv društva

Prvi trije tekmovalci z Dragico Meznarič

Uspeh selekcije U-7

Selekcija U-7 NK Bukovci - Markovci se je v soboto 14. junija udeležila 7. tradicionalnega nogometnega turnirja za mlajše kategorije »Golgeter Hajdina 2014«. Mladi upi markovske občine so proti koncu sezone poželi neverjeten uspeh na nogometni zelenici v Gerečji Vasi.

V konkurenci osmih vrhunskih nogometnih šol iz širšega področja Štajerske so igrali zelo dobro in v petih tekmah prejeli le tri zadetke. V svoji predtekmovalni skupini (ONŠ Golgeter Hajdina 1, NK Maribor Tabor in NK Aluminij) so brez večjih težav osvojili prvo mesto in se uvrstili v

polfinale. Po zelo srčni igri so »nesrečno« prejeli zadetek in žal izgubili proti NK Središče. V tekmi za tretje mesto so se jim nasproti postavili mladi igralci iz NK Aluminij. Naši junaki so jih ta dan že drugič porazili in osvojili izjemno 3. mesto. Na turnirju je nastopila tudi selekcija U-10, ki ji je za zaključne boje zmanjkalo kanček športne sreče in je na koncu osvojila 5. mesto. Za NK Bukovci-Markovci U-7 so nastopili: Jakob Meglič, Anej Kolednik, Anže Horvat, Andrej Topolovec, Miha Kovačec, Jakob Fideršek in Žan Habjanič. Njihov trener je Igor Glažar.

Rezultati 7. tradicionalnega nogometnega turnirja za mlajše kategorije »Golgeter Hajdina 2014 (U-7):

Predtekmovalje:
ONŠ Golgeter Hajdina 1 : NK Bukovci-Markovci 1:1,
NK Maribor Tabor : NK Bukovci-Markovci 1:1,
NK Bukovci-Markovci: NK Aluminij 1:0,
Polfinale
NK Bukovci-Markovci: NK Središče 0:1,
Tekma za 3. mesto
NK Bukovci-Markovci: NK Aluminij 0:0 (3:2; kazenski strel),
Finale
NŠ Poli Drava : NK Središče 1:0

Končni vrstni red:

NŠ Poli Drava
NK Središče
NK Bukovci-Markovci
NK Aluminij
NŠ Marcos Tavares
NK Maribor Tabor
ONŠ Golgeter Hajdina 1
ONŠ Golgeter Hajdina 2

Foto: Matija Brodnjak

NK Bukovci-Markovci U-7 s trenerjem

Igor Glažar

Pol stoletja ŠD Stojnci

Od 13. do 15. junija je v Športnem parku v Stojncih potekalo praznovanje ob 50. obletnici Športnega društva Stojnci. Tridnevno dogajanje je spremljal program nogometnih tekem, v večernih urah pa so v prireditvenem šotoru pripravili zabave z živo glasbo, ki jih je spremljal bogat srečelov.

V treh dneh so se zvrstile revialne tekme med nogometnimi sodniki in trenerji, igralci Vzhoda in Zahoda, turnir mlajših dečkov in turnir lige veteranov. V nedeljo je po revialnih članskih tekmah in tekmo med reprezentanco duhovnikov ter športnih delavcev vrhunec dogajanja predstavljala slavnostna podelitev priznanj ob jubileju. Med dobitniki so bili vsi tisti, ki so pripomogli k delovanju vse od začetkov in ki društvo podpirajo še danes. Ob jubileju je društvo s strani Medobčinske nogometne zveze Ptuj prejelo priznanje za uspešno delo in razvoj nogometa na širšem ptujskem območju.

Začetki Nogometnega kluba Stojnci segajo v leto 1961, ko so se vaški fantje ob nedeljah začeli zbirati v takratni »Golobovi jami«. Leta 1964 se je na pobudo gospoda Ivana Laure sklical občni zbor, kjer so bili izvoljeni prvi uradni predstavniki kluba. Gospod Janez Zemljarič je uredil prve registracije igralcev in ekipo prijavil v Uradno ligo, ki jo je v teh letih vodila Telesno kulturna skupnost Ptuj. Leta 1978 je bila ustanovljena Medobčinska nogometna zveza Ptuj, kjer klub pod njenim okriljem uspešno nastopa še danes. Sprva je klub nastopal na igrišču pri gasilskem domu v Stojncih, ko pa to ni več ustrezalo kriterijem Nogometne zveze Slovenije in MNZ Ptuj, se je preselil na igrišče v Sobotince, nato pa še v Bukovce. Klub se je kmalu odločil za izgradnjo lastnega športnega parka ob Dravi pod Borlom (od tod ime »Kanančki izpod Borla«). Igrišče s klubskimi prostori je bilo dokončano leta 1989 in tako so igralci pričeli igrati na lastnem igrišču. Klub je z organizacijo tombol, turnirjev v velikem in malem nogometu, z mnogimi sponzori in Občino Markovci v letih delovanja pridobil prepotrebna sredstva za razširitev in posodobitev športnega parka, prav tako pa tudi za delovanje kluba nasploh. Danes smo priča pravemu športnemu parku, ki obsega

glavno travnato igrišče s tribuno, pomožno igrišče, igrišče za umetno travo in obnovljene klubske prostore. V svoji bogati 50 let trajajoči zgodovini je klub dosegel vidne uspehe. Zlato dobo uspehov beležijo v letih 1992/1993, in sicer igranje članskega moštva v 3. SNL ligi Vzhod. Ponovno uvrstitev v 3. ligo je ekipi uspela v letu 2000 in tam nastopala do konca sezone 2012, ko smo ligo po odličnem 3. mestu zaradi finančnih težav žal morali zapustiti. Med največje uspehe sodi vsekakor osvojitve članskega pokalnega naslova MNZ Ptuj v sezoni 2006/2007.

Članska ekipa je bila štirikratni prvak 1. lige MNZ Ptuj, dvakratni prvak 2. lige MNZ Ptuj, za konec pa še letošnji prvak pravkar končane Super lige MNZ Ptuj. Omeniti je potrebno tudi veteransko ekipo, ki je bila prvak lige v MNZ Ptuj v sezoni 2006/2007. Da v klubu nenehno skrbijo za podmladek, kažejo rezultati tudi v mlajših selekcijah. Ekipa mladine je bila štirikrat prvak lige MNZ Ptuj, enkrat pokalni prvak MNZ Ptuj, kadeti enkrat prvak lige MNZ Ptuj, starejši dečki pa štirikrat prvak lige MNZ Ptuj. V klubu prav tako uspešno nastopajo selekcije mlajših dečkov, in sicer cicibani U-11 in cicibani U-9. »Ponosni smo na prehojeno pot petdesetletne zgodbe o športu v Stojncih. Da se lahko danes pohvalimo s sodobnim športnim parkom in uspehi, ki smo jih nanizali v vseh teh letih, se je sprva potrebno zahvaliti ustanoviteljem in vsem pobudnikom za nastanek kluba, nadalje pa vsem sponzorjem, Občini Markovci in vsem, ki nas pri našem delu podpirate že vrsto let. Ob tej priložnosti se zahvaljujemo tudi vsem tistim, ki so nas bodrili in nam pomagali novembra 2012, ko so vso okolico prizadele hude poplave, med drugim tudi športni park. Iskrena hvala vsem članom kluba in vsem ostalim, ki ste pripomogli pri odpravljanju in sanaciji. S pomočjo dobrih ljudi in trde volje v klubu je bil športni park saniran v stanje, kot ga vidite danes. Na vse to smo zelo ponosni. Pred nami je novo obdobje. Verjamemo, da bo tudi v bodoče tako plodno, kot je bilo preteklo.« je povedal predsednik društva Marko Poharič.

Alenka Rožanc

Foto: arhiv društva

Prejemniki priznanj na nedeljski prireditvi

Foto: arhiv društva

Članska ekipa NK Stojnci – prvaki superlige

Dirka okrog Slovenije - DOS EXTREME 2014

Najtežja ekstremna kolesarska dirka okrog Slovenije DOS EXTREME 2014 je uspešno končana. 1205 kilometrov dolgo pot ob mejah naše dežele je v pičlih 62. urah skupaj s spremljevalno ekipo Micho Team prevozil naš občan Mitja Bezjak iz Bukovcev.

V četrtek, 8. maja, se je Mitja natanko ob 18.52 v centru Postojne podal na pot. Na potovanje, bi lahko rekli, ki je trajalo tri dni in tri noči skupaj. 62 ur in 3 minute neprestanega kolesarjenja čez hribe in doline naše Slovenije je nekaj, kar si upa in zmora le peščica posameznikov, nekaj, ob čemer se rekreativnim kolesarjem in vsem ostalim kolesarskim navdušenecem naježi koža.

1205 km dirke je za vami, 14.000 višinskih metrov vzponov, 62 ur neprestanega kolesarjenja, tri neprespene noči. Kako vam je to uspelo?

Mitja Bezjak: »Dirka je bila uspešno izpeljana. Naš cilj je bil okrog 60 ur, na koncu smo dirko končali v 62. urah, s čimer smo seveda zelo zadovoljni. Najbolj pomembno je, da smo dirko uspešno končali.«

Za vami so neprespene noči. Bi lahko na kratko podoživeli potek dirke od Postojne pa nazaj?

Mitja Bezjak: »Dirka je bila zame zelo lepo doživetje od starta pa do cilja. V nobenem trenutku ni bilo dvoma, da je ne bi končal. Proga je bila fantastična, tudi vreme nam je služilo. Ob celotni progi nas je bodrilo veliko število ljudi, ki so navijali in nam dajali dodatno energijo. To je doživetje, ki ga težko poza-

biš.«

Vršič, Črnivec, Sleme, Vahta in še bi lahko naštevali. Za 14.000 višinskih metrov se je nabralo vzponov. Kako ste jih premagali?

Mitja Bezjak: »Na Vršiču je bilo v tem času zelo topla vreme. Spodaj v Trenti je bilo okrog 25°, zgoraj na vrhu pa 18°C, tako da sem se ga lotil malo počasneje. Tudi ostali vzponi so potekali dokaj brez težav, če pa so se pojavile, mi je pomagala moja ekipa. Fantje so tekli z mano, mi predvajali kakšen posnetek ali mi povedali zgodbo, da sem prebrodil krizo.«

V vsakem trenutku se je dalo spremljati, kje je kdo od kolesarjev. Imeli ste namreč sledilne naprave. Je bilo veliko takšnih, ki so spremljali vaš podvig tako podnevi kot ponoči?

Mitja Bezjak: »Res je, sedaj po končani dirki sem dobil informacije o tem, da je zares ogromno ljudi prebedelo noči ob računalniku. Tudi nekaj nervoze je bilo prisotne, ko na trenutke signal ni deloval. Takrat so vseskozi zvonili telefoni z vprašanji kje smo, kaj se dogaja, zakaj stoj-

Panorama vožnje po Dolini Soče

Foto: Gorazd Mlinarič

Foto: Gorazd Mlinarič

Zmagoslavje ob prihodu v cilj

Foto: Gorazd Mlinarič

Micho team ekipa na sprejemu v Bukovcih

mo ..., čeprav smo mi dejansko vozili. Naša Facebook stran je v nekih trenutkih dosegala preko osem tisoč ogledov, kar se mi zdi fascinanten podatek, ker je ta dirka medijsko zelo slabo promovirana.«

Kako pa ste doživeli sprejem v Bukovcih, kjer vas je po končani dirki pričakala družina, prijatelji, navijači?

Mitja Bezjak: »Trije prijatelji iz Kolesarskega kluba Muretinci so me prišli spodbujati že na start dirke v Postojno in me potem spremljali velik del dirke, vse do Šmarja pri Jelšah. En prijatelj je prišel v Šoštanj in nato odpeljal del proge za mano do Gorišnice. Prvo presenečenje je sledilo v Gorišnici pred hotelom Bota, kjer se je zbrala velika množica navijačev, prijateljev, znancev, sorodnikov. V nedeljo me je sprejem v domači vasi res zelo presenetil, saj do zadnjega tre-

nutka nisem vedel, da me pričakujejo. To je bilo eno čudovito presenečenje, ki ga ne pozabiš.«

Vprašanje, ki ga moramo postaviti: je sedaj, ko ste opravili z DOS-om, na vrsti še RAAM (dirka čez Ameriko)?

Mitja Bezjak: »Moj odgovor je ne, ker je RAAM prevelik finančni in organizacijski zalogaj, ki ga ne zmorem. Po drugi strani mi ne predstavlja izziva, saj enostavno gre za preveč ekstremno dirko.«

Kaj pa DOS 2015?

Mitja Bezjak: »Prijatelj mi je rekel: »DOS te okuži«. Sam sem na njem predvsem užival, zato se ga nameravam s svojo ekipo Micho Team udeležiti tudi prihodnje leto. Upam le, da nam bodo to omogočala tudi finančna sredstva.«

Gorazd Mlinarič

Foto: Gorazd Mlinarič

Sprejem v Gorišnici

Mladi kolesarji

Na državnem tekmovanju za izbor ekipe mladih kolesarjev AMZ Slovenije so tekmovali tudi kolesarji Osnovne šole Markovci.

Ekipo je sestavljalo šest članov, in sicer: Mojca Anžel, Monika Muhič, Lara Kostanjevec, Gašper Vrtačnik, Marko Kovačec in Angel Patrik Mlinarič. Tekmovanje je bilo sestavljeno iz teoretičnega dela in opravljanja praktične vožnje s kolesi ter risanja kolesarske čelade. Organizator tekmovanja je tekmovalcem razložil pravila in tekmovanje se je pričelo. Naši

učenci so pokazali zelo dobro znanje pri teoretičnem delu, praktični del pa je bil zelo zahteven, zato so bili rezultati slabši. Tudi pri tekmovanju v risanju so bili uspešni. Tekmovalci so prejeli medalje in manjša praktična darila. Mladi tekmovalci so spoznali veliko novih prijateljev ter v centru varne vožnje na Vranskem preživeli lep dan. Ogledali so si tudi praktične vožnje avtomobilistov in motoristov. Hvala vodstvu Osnovne šole Markovci in mentorju Primožu Galunu za udeležbo na državnem tekmovanju.

Martin Zamuda, predsednik AMD Markovci

Foto: Martin Zamuda

Mladi kolesarji po prejemu medalj

Nagrajenci akcije »Ocenjevanje okolja 2013« v izvedbi Turističnega društva občine Markovci

Družina Korošec, Borovci 57

Foto: Milena Plohl

Družina Pučko, Bukovci 86 a

Foto: Milena Plohl

Miran Bezjak in Ksenja Arbajter, Markovci 18

Foto: Milena Plohl

Ivana Kukovec, Nova vas 31

Foto: Milena Plohl

Družina Meglič, Prvenci 6 c

Foto: Milena Plohl

Marjan Planinc in Grozdana Meznarič, Strelci 4

Foto: Milena Plohl

Družina Bezjak, Stojnci 18 c

Foto: Milena Plohl

Masel Žnidarič, Sobotinci 34

Foto: Milena Plohl

Družina Horvat, Zabovci 39

Foto: Milena Plohl

Najbolj urejen objekt Avto moto društvo Markovci

Foto: Milena Plohl

Priznanje za najlepši čebelnjak, Miran Kristovič, Stojnci 21 b

Foto: Milena Plohl

PEKARNA

Kolamerca

- kruh
- domači rezanci

TC: 051 312 342

Branko Fideršek s.p. • Bukovci 89a • 2281 Markovci